

Veltjame savo skaityto-
jams linksnų Kalėdų.

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Revoliucija Maskolijoje.

Kadangi rinkimai dūmūn jau arti, tai visi suskubo ruoštis prie rinkimų. Nors žmonės, tiesa, jokio gero nuo pirmos dūmūnos nesulaukė, o, be abejonės, nė nuo šitos nesulauks, visgi nori kuolabiau siai dalyvauti rinkimuose. Žinoma, žmonės tiki, kad du metai suteiks šaliai gerovę, bet ar tą atgabs, sunku pasakyti. Kad per daug rando šalininkai dūmūn nepakliūtų, partijos stengiasi susivienyti. Kaip laikraščiai praneša, Lenkijos partijos susivienijo ir stengėsi kuolagiau. Tai karštų partijų išrinkti. Vienok, sulys padavimų šalininkai galės daug savo atstovų išrinkti, kadangi per šis balsuotojų yra žydų, ypač Varšavoj.

Žinoma, antroji dūma gautų šiek tiek gero žmonėms, gabenti, jeigu pasiektų išrinkti žmones atsakančius tai užduoči, suprantant kaip pakelti šalį. Vienok tokių žmonių randas ne, ir juos areštuoja ir atima išavimo tiesas. Bet juk ir prie rinkimų į pirmąją dūmą caro randas darė tą patį, o vienok pateko dūmūn su prantantesni žmonės, neprieilankų randui, ko randas nelaukė. Užtai galima tikėti, kad ir naujūn dūmūn pateks geresni žmonės, kurie reikalauja geresnių įstatymų ir sugriaus senąją tvarką. Rodos dabar jau žmonės yra pamokyti ir geriau numano kas jų reikalus gali apginti.

Šeip Maskolijoje svarbesnio nieko neatsitiko perieitoj savaitėj. Žmonės pavargo nuo visų persekiojimų ir kėncia kaip galėdami, priegtam ir tiema artinasi, kas teipgi koks vedimą apsunkena. Pavieniai susirėmimai žmonių su valdžia arba užmuštos dar, žinoma, nepasibaigė, bet tas jau nelošia tokią rolę kaip pirma.

Sulys pranešimų kaip kurių laikraščių, pasisekė valdžia revoliuciją Lenkijoje visiškai apmarinti. Žmonės nuvargo nuo kovas, pramonė visiškai sustojo ir šalis privesta prie bado. Tokios pat sąlygos, žinoma, yra maždaug ir Lietuvoje.

Sulys pranešimo laikraščio „Rieč“, ministerių perdėtinis Stolypin antru kartu atsiskaitė priimti resignaciją vidurinių dalykų ministerio pagalbininko Gurko. Nors ir visi davėdai jau surinkti apie netikusį valdymą minėto ministerio fondo pinigų, paskirtų badą kenčiantiems, vienok Stolypin stengiasi jį palaikyti urėde. Gal but, kad ir Stolypino rankos nuo tų pinigų suteptos, užtai ir bijosi jį nuo vietos pašalinti. Sarnarys žemiečių įstaigų Aleksandras Stachovič pagarsino, kad turis daugiau davėdų, parodančių neistikimystę minėtojo ministerio. Susitaikė mat vagių šaika ir valdo šalį. Puikus tai pirmžengystos žingsnis!

Peterburge policija atrado gyvenime studento Karlovnikov daugybę ginklų, amuni-

cijos ir bombų, teipgi nanjū exploduojančią medegą. Bet, atrado plianus barikadų budavojimui Peterburge laike visuotino sukylimo.

Italija.

Nedėlioje, 16 d. šiomėnesio, Ryme padarė žmonės demonstraciją prieš Vatikaną iš simpatijos Francijai. Žmonės susirinko ant placiaus prieš Francijos pasiuntinį stės namo, Palazzo Farneze ir pradėjo daryti ovacijas ant Francijos už vedimą energiškaiki kovos su Vatikanu. Minia stengėsi įeiveržti į Vatikaną, vien nuo to atlanke Rymo kariumenė, sutraukta prie Vatikano, kad jį apgintų nuo demonstruojančios minios. Tiltai ir gatvės vedandčios ant placiaus, buvo apstatyti kareiviais. Po daugelio nepasisekimų minios persiveržti per kareivių eiles ir užpulti ant Vatikano, pradėjo demonstrantai dainuoti „Miserer“, tuomi išreikšdami myrį klerikalizmui, o ant galo sušuko: „Lai gyvuoją Francija! Lai gyvuoją Clemenceau! Šalin su Vatikanu!“ Kada susirinko minia ties stovyla filiozofų ir teisybės skelbėjų, gyvo kunigijos sudeginto, Giordano Bruno, mėgino žmonių atstovai Costa ir de Felice prakalbėti žmones laikyti, bet tas vienok nenusisekė. Ant galo, vienok, žmonės apsimalsino ir atstovs Costa prakalbėjo į minią: „Nuo šios vietos, kur stovi stovyla Bruno, žmogaus mylėtojo sąžinės laisvės, siųskime Francijai savo nuosirdžius linkėjimus, užtai, kad ta prakilna tauta nepaliauna vedus kovą su sukirmėjusiu klerikalizmu.“

Po kalbai minia dar kartą stengėsi persiveržti per kariumenės eiles, vienok, nepasisekė, kadangi kareiviai pradėjo į žmones šaudyti. Susirėmime tapo keliolika demonstrantų sužeista.

Tapo nuslusta, teippatgi, demonstrantų komisija pas Francijos pasiuntinį, kuris karštai ją pasveikino. Laike demonstracijų minia dainavo „Marselietę“ ir šaukė: „Šalin Vatikanas! Tegyvuoją laisvė! Tegyvuoją Franciją!“

Kaip laikraščiai praneša, Italijos valdžia visoms spėkoms stengėsi nedaleisti demonstravimo. Mat valdžia, nors ir geruoju su Francija, nenorinti į tuos reikalus įsimaityti, ypač todėl, kad dabar Italijos valdžia geriausioje sutikmėje su Vatikanu gyvena.

Teip, mat, valdžia ir bažnyčia elna ranton! Kur prispaustieji, išnaudotieji iki panagių, pasikelia, kur ver-gai stengiasi savo pančius sutraukti idant liuosai galėtų atsikvėpti, ten siūnčia valdžia savo įrankį — kariumenę. Mat valdžia gerai žino, kad jeigu žmonės sutraukys vergystos pančius, tai ir jai galas, ir ji turės grūti.

lui atėjus galėtų laimingai pabėgti). Dabar jau žmonės nesinausdaugiau. Prakarto, mat, ir Italijos vargšams nešėti pančius. Įdomiausia, vienok, tas, kad minia susirinko pas stovylą Giordano Bruno, kuris tapo 17 d. vasario, 1600 metuose, kunigijos gyvas sudegintas, užtai, kad skelbė žmonėms teisybę, laisvę ir gerovę. Sudegino tą filiozofą, laisvės skelbėją tris šimtų metų atgal, o šiandien minia stovi pas jo stovylą ir šaukia: „Lai gyvuoją Francija! Šalin Vatikanas!“ Išties puikus kontrastas! Vienoj pusėj laisvės pranašas, o kitoj verguvis kalvė ir enciklikų lizdas!

Demonstracija aiškiai parodo, kaip žemai jau popiežiaus ir bažnyčios galybė nuopuolė. Pirmą kelių šimtų metų buvo vos vienas žmogus, kuris nebijojo teisybės pasakyti, o šiandien tiesia jau tukstančiai savo grumojančias kumsčias. Nepražuvo, mat sėkla Bruno. Jis, teisybė, nukentėjo, vienok: „Švie-są iš dangaus negalima sunaikinti.“ Nors ir stengiasi kunigija, kiek galint, laisvės mokslą sulaukyti, nors stengiasi laikrodį atsukti atgal, bet tas visgi nesiduoda padaryti.

Vokietija.

Vokietijos kaiseris išvaikė, kaip caras dūmą, savo parlamentą, 13 d. šio mėnesio. Mat valdžia stengėsi išgauti nuo žmonių daugiau pinigų, kad skerdimo Afrikos kaffrų, kas vienok nepasisekė. Pasipriešino laike balsavimų žmonių atstovai kaiserio „švental valiai“ ir jis juos išvaikė. Prieš įvėlyjimą pinigų balsavo ir centru, katalikų partija, tvirčiausia iki šiol Vokietijos parlamentas. Kaip laikraščiai praneša, partijos netikėjo, kad kaiseris išvaikys parlamentą, ant to vien skaitė socialistai, kuriems nauji rinkimai, be abejonės, ant naudos išeis.

Centrumo partija esanti ypač nesmagiame padėjime, viena, kad nelaukė išvaikymo, o antra, kad neteko kaiserio malonės. Mat kaiseriu įkūrėjo centru politiką ir jis norėjęs nuo pagalbinio valdymo centru partijos atsi-kratyti. Žinoma, gal labiau siai užtai, kad tas „pagalbinis valdymas“ jam perbrangiai atsieidavo. Paveizdan, už gavimą balsų centru partijos ant vieno vienintelio reikalo, pareikalavo vienas „šventas tėvas“, Leonas XIII, mažą kyšį — \$100,000 už prisakymą savo avėlėms balsuoti už kaiserio užmanymą. Žinoma, su tuom dar nebuvo dalykas užbaigtas, dar reikėjo ir kitus šriubus dar reikėjo ir kitus šriubus dar nedaugiausiai tereiskia. O tokių šriubelių skylės be dugno!

Tai, dabar įstojo į naujas pakalvint vedančias vėžes, ir Vokietijai. Ir čia prasišėdys jau atvira kova tarp sagalinčio kaiserio ir žmonių. Kaiseris, be abejonės, mano, kad per antrus rinkimus gaus parlamentan prilankęsiu jam žmonių atstovus. Vienok, ką darys kaiseris, jeigu žmonės išrinktės dar labiau neprilankesniais jo randa-

dui ypatas? Gal išvaikys parlamentą antru kartū? Bet jeigu tą padarytų, tai priakubintų vien savo galę. Geriausiame padėjime prie antrų rinkimų yra socialistai. Jie geriausiai žmones patrauks, ypač dabar, kada Vokietijai teipgi trūmpai su pinigais. Mat paskutinio bėgančio mato atakaita parodo, kad Vokietijai turi nepriekiausias ant 15 milijonų markių. Kad uždengti tą nepriekiausias, valdžia galvoja uždėti ant žmonių naujus mokesčius. Tai, valdžia mano, apsunkinti naujais mokesčiais gyventojus, o tuom gali socialistai prie agitacijų laike rinkimų gerai pasinaudoti.

Kaip praneša laikraščiai, kaiseris paskyrė rinkimų dieną ant 25 d. sausio, 1907 m. Kadangi laikas gana trum-pas, tai partijos yra jau pilnoje kovoje. Socialistai užtikrina, kad per šituos rinkimus mažiausiai trečdaj naujų atstovų laimės. Tokiu budu taptų socialistų partija Vokietijos parlamente tvirčiausia, su kuria parsieitų kaiseriu, be abejonės, kitaip raktuos negė su centru, katalikų partija. Jeigu gi išpildytų pranašavimai, o centru partija nu-pultų, tai, kaip mena, pirmiansias klausimas ant dienos rėdo bus atsiluocavimas valdžios nuo bažnyčios.

Sulys paskutinį pranešimą atitraukia nuo vietos prezidentas, išvaikyto parlamento, grafas Ballestrem. Mat jis nemokėjo gerai valdyti, o beto jau ir peršenas.

Francija.

Francijoje žmonės apsimalsino ir pereitas nedėldienis, perėjo be jokių svarbių atsitikimų. Parysijū neatsitiko jokių susirėmimų, vien tapo kelios ypatos suareštuotos, norincios pakelti sumišimą. Provincijose nebuvo teip ramu kaip Parysijū, vienok svarbių susirėmimų irgi nebuvo. Perpignane ir Amen-sas atsibuvo antiklerikaliskos demonstracijos. Mat bažnyčia mato, kad pasipriešinimas valdžiai nieko negelbės, todėl ir nekursto daugiau žmonių. Francija jau pergyveno vergystos laikus. Kasin kada nuo pančių atsikratys ir kitos viešpatystės? O tam jau butų laikas.

IŠ LIETUVOS.

Iš Vilniaus.

Lapkričio 4 d. Vilniaus teismo rūmai, pris, posėdininkams dalyvaujant, nagrinėjo politikos bylą, kurioje Bronislav Jachovič ir Kajeton Bagdanovič kaltinami už drausdos literatūros platinimą tarp valstiečių. Jachovič kaltinamas už platinimą gruodžio 1905 m. Viln. gub. lietuvių kalboje parašytų atsisaukimų. Jachovič pasisakė gaves atsisaukimus nuo Bagdanavičiaus, prie to nė vienas ne antras nemoka lietuviškai skaityti. Rūmai abu išteisino.

Pastaruoju laiku Vilniuje sustojo daug išelvių. Juos apėmė daktarai, sergantieji pasilieką gydysis, sveikieji važiuoja toliau — daugimas

šlaunės Ameriką. Pagal „Kur. Litewski“ žinios, per Vilnių pervažiavo 300 žmonių. Beveik kiekvienas iš-eivis turi savo gimines Amerikoje.

Kalbama, kad vid. dalykų ministerija galutinai nutarusi įvesti į Lietuvą ir į pietų vakarų šalį renkamas žemiečių įstaigas, pagal 1890 metų įstatymus. Atsakantis pa-liepinamas busias išleistas ne-vėliaus, kaip lapkričio mėne-sio gale. Dabar vietinė ukio vyriausioji valdyba išskaito kiek gyventojai turi nuosavos žemės. Tas išskaitymas reikalingas žiniai kiek reik-gubėnųjų ir pavietų žemiečių susirinkimams sanarių, įvedus žemiečių įstaigas.

„V.Ž.“

Žydų rinkėjų susirinkime 7 d. lapkričio k. d. partijos vietinis skyrius pranešė, kad kadetai statų Vilniuje kandi-datu į dūmą sanarius prisiek-advokatą Gruzenbergą.

Lapkr. 4 d. Vilniaus ama-tininkai nusprendė ir išdirbo protestą prieš lenkų rinkimų komitetą, kuris norėjo pasta-tyti iš Vilniaus tiktai vieną lenkų kandidatą į atstovus. Amatininkai reikalauja dvie-jų kandidatų, kad lenkai ga-lytų išsitrinkti į vieną. An-tru kandidatu lenkai stato J. Montvilą.

Po protestu pasir-šė 35 amatininkai.

Spaudos inspektorius pa-traukė Vilniaus apskričio teisman skandėjų laikraščių redaktorius: 1) „Naujosios Gadynės“ redaktorių pagal cenzūros įstatymų 73 str. už žinią Nr. 3 apie caro šeimynos pelną; pagal krim. įstatymus 1 ir 2 punkto 124 str. už atspaudinimą Nr. 16 straipsniu „Vėl skerdynės“, „Keletas žodžių apie kitų kraštų revoliucijas“ ir „Iš partijų ir san-jungų gyvenimo“, pagal 1 ir 3 punktus 129 str. krim. įstat. už atspaudinimą 17 numeryje „Social-demokratiai ir tautiškoji kova“. 2) Balt-gudžių laikraščio „Naša Do-lia“ redaktorių už atspaudi-dimą pirmame numeryje „Što budze“ ir „Dochod Raseiska-gio caria“, už patalpinimą trečiame numeryje straipsnio „Staroje liekarstvo“, „Jak muziku polegic svoie zice“, „Napase čuzincou“ ir eilų Kasin kada nuo pančių atsikratys ir kitos viešpatystės? O tam jau butų laikas.

3) Lenkų kalboje laikraščio „Echo“ redaktorių už žinią patalpinimą trečiame laikra-ščio numeryje apie caro šei-mynos pelną, pagal 1 ir 2 p. 129 str. kr. įst., už atspaudi-nimą Nr. 11 „Co warty i cze-gno nie warty czytac“ Nr. 13 „Z chwili“, „Z pola walki“, pagal 128 str. ir 1 ir 2 p. 129 str. krim. įst. 4) „Der Neuer Weg“ redaktorių už straipsnį, patalpinimą Nr. 18 „Karės skerdynės“.

Visi nurodyti numeriai, iš-skyrus „Der Neuer Weg“ Nr. 18, konfiskuoti.

Iš Videniškių, Viln. gub..

Jau ir mūsų parapijoje už-tekėjo seniai laukiamoji sau-lė! Lengviau atsiduso nu-vargintos ir ištroškiosios gy-vodžio mūsų kufinės! Ti-gimės, kad daugiau nebeiš-girsime iš sakyklos panašių žodžių: „chamai“, „chopai“, „pagony“.... Nors Vide-

niškių parapija gryna Lietu-va (visuose sodžiuose ir vie-nasėdžiuose tik lietuviškai žmonės kalba), bet pastaruo-ju metu, ačiū buvusiam kle-bonui Grybauskiui, priviso tokių, kurie, jam pataikau-dami, išsivadėjo lietuviškos kalbos ir jau buvo pradėję lenkiškai griehties.

Vargino mus lietuvių bu-vusis kunigas Grybauskis vi-sokiais budais, vadino mus gyvuliais, keikė visus, kurie be jo leidimo dryso skaityti lietuviškus raštus ir knygas. Per kun. Grybauskį nukentė-jo šviesos platintojas Anta-nas Bučys iš Kavališkių ir kiti. Tekdavo nuo kun. Grybausko ir apeliinkės ku-nigams, kurie užjausdavo lietuvių. Policija ir ponai, tai pirmieji budavo jo sve-čiai. Jis juokėsi iš parapijo-nų, vadino juos kvailiais, kad jie skundėsi vyakupni, ir gyrėsi, kad jo niekas iš Videniškių neišjudysias, kol jis gyvas busias. Bet jo pranašavimas neišsipildė: ši-met rudėnį buvo iškeltas Landvaravos dvaran.

Kaip mes videniškiečiai pradžioje išgirdę tą nau-jieną! Rodos, akys pravir-to, ausys pragirdo! Tiki-mės, kad naujai paskirtasai kunigas nels savo pranokėjo kelialis, bet neš tikrą šviesą mūsų apskurdusioj pasto-gėn. Jau matyti, kad iš pi-rmos dienos didelės permai-nos įvyko mūsų bažnyčioje: giedama ir pamokslai sako-ma lietuviškai. Pirmą kartą išgirdę lietuviškai sakant pa-mokslą, žmonės iš galiesčio ir džiaugsmo gausias ašaras lie-jo.

Kunigas Skardinskis pri-žadėjo įtaisyti gerą lietuvių chorą, raginti žmones švie-stis, skaityti laikraštius ir knygas. Visa širdžia gei-džiame savo klebonui pasise-kimo pradėtoju keliu ei-nant.

Parapijonas „L. U.“

Iš Lietuviško Brasto.
Gardino apskričio teismo posėdyje kilo nesuspirtimas tarp prisiekusiųjų posėdinin-kų ir prokuroro, kuris ap-kaltinimo prakalboje išsitarė, kad prisiekusieji prijaudai prasikalteliams. Prisiekusieji atsiskak pildyti parei-gas. Tik kuomet prokuro-ras viešai atsiprašė, prisiekusieji sutiko tęsti darbus.

„Viln. 2a.“

Iš Kybartų, Suv. gub..
Naktį spalį 31 (lapkr. 13) d. policija padarė kratą sta-tiatikių šventiko (popo) namuose ir rado revolverį; suė-mė du šventiko sunu (abu du Virbalio muitinės valdinin-ku). Ant rytojaus buvo Kybartuose padaryta daug kratų ir, nors nieko ypatingo nerasta, sumta dar 8 žmo-nės. Naktį lapkričio 7 (20) ir 8 (21) d., apie 11 val. nak-ties, atvyko į Kybartus dra-gunų eskadronas ir vėl pra-kėjo daryti kratas ir suimi-nėti. Suimtuolius laiko tuo tarpu vagonė, prie geležinke-lio stoties; pirmiaus gi suim-tuosius išgabeno į Kalvarijos kalėjimą. Kybartiečiai la-bai nusiminę, nes visi suim-tieji išskyrus du popo sunu niekuo nekalti, kadangi nie-ko prie jų įtariamo policija nerado.

„V.Ž.“

Iš Kauno.

Ant Prūsų ribos konfiska-vo 15 revolverių ir 1,000 pa-tronų. Suėmė 20 žmonių. Sutrėjo 7 plėšikus, kurių skaičiūje atsėdėjusi kalėjime Skirgaila, kuris laike suturė-jimo pasipriešino su ginklu rankose. Pas suimtuosius rado daug pavogtų daiktų ir keltis revolverius.

„V.Ž.“

Suėmė darbininką Savickį, kaltinamą už sužeidimus ir už Tifmans'o dirbtuvės kon-toros tarnaujančio apipėsi-mą. Suimtinėja ginkluotos organizacijos sąnarius. Či-ževskis, kaltinamas už darbi-ninko užmušimą, mirtinai sužeidė.

„V.Ž.“

Iš Mintaujos.

Nugabeno į Talseną sušau-dyti Klimpaną, Segliną ir du brolin Timestėjok. Klim-pan kaltinamas ceighauzo iš-plėsimu „maištininkų“ gin-klavimui, likusieji užsimi-nėjo plėsimais dvaruose ir už-puldinėjo ant kareivių.

„V.Ž.“

Iš Gelažių, Pan. ap..

Kadangi monopolį daužė jau tris kartus, vyriausybė pastatė, jį saugoti, urėdinin-ką ir tris sargybinius. Urėd-ninkas labai baurus žmogus: girtuoklis ir didelis žmonių skriaudėjas. Neatsilieka nuo jo gerumu ir sargybi-niai.

Štai neseniai dvarininko Kušelevisko du bernioku at-ėjo Geležiuosna ir, pasigėrė-nuplėšė nuo tvoros koki-ten vyriausybės apskelbimą. Sar-gybieniai, norėdami pasirody-ti gerai valdžios bernais, puolė sumiti tuos berniokus. Vienas iš jų, Jusis, davė sar-gybiniui šonan, parvertė jį, ir pats ištruko. Užtat an-trą, Juozą Stankevičių, ne-kaltai primušė ir nuvedė pas savo poną urėdninką. Tas sustatė protokolą ir ant ry-tojaus nuvarė Panevėžin paš isprauninką. Isprauninkas iškliausinėjęs paleido namo.

Bet spalį 23 (lapkr. 5) d. urėdninkas su sargybieniais atsibalė dvaran ir vėl suėmė Stankevičių ir nuvarė Pane-vėžio kalėjiman. Mat admi-nistracija išrado reikalingu, dėl kokių ten rastpalalkio nuplėšimo, varginti alkana žmogų smirdančiame urve tris mėnesius!

Stankevičius penėjo savo seną motiną ir seserį, kas gi dabar dūpos joms duona?

Rask tu, žmogus, teisybę pas vilkus!

Policija įleško ir Jusio, bet ikišiol dar nesuostuė.

Beto, visoj apeliinkėj žmo-nės tamsūs, laikraščių beveik neskaito, mėgsta girtuokliau-ti. Kaip kurie užsimia dar blogesniais darbais: jie išda-vinėja urėdninkui tuos žmo-nes, kurie, daugiau išmany-dami, ima peikti ištvirkusius valdininkus. Tokiais šni-pais ir juodašimčiais pagar-sėjo Juozas Šarkanas iš Ge-lažių ir Kazys Bortkevičius iš Milimų sod. Juodu pernai įdavė uk. Puziną, tartum už žmonių kurstymą prieš vy-riausybę. Puzinas gavo pasė-koti kalėjime.

„L. U.“

Iš Liepojaus.

Lapkričio mėnesio pradžioje padarė kratą „bundištų“ M. Levintaso ir M. Blumenthalio butuose ir juos suėmė. Policija rado jų butuose ir konfiskavo: vieną randoną ženklėlį, 7 yvairių sistemų revolverius, keletą dėželių patronų „dum dum“, spaudinamąją mašiną, 10 kasetų su šriftu, keletą hektografų, daugybę revoliucijoniškos įtalpos atsisaukimų ir knygy, žydų, totorių, rusų, latvių, lenkų ir lietuvių kalbomis rašytų, keletą valdiškų įstaigų antspaudų ir daug pasportų blankietų. Abudu suimtuosiu — sankrovų tarnai.

„V.Ž.“

Iš Rygos.

Prieš keliatą dienų laikraščiuose tilpo telegrafo pranešimas apie nubaudimą mirtin vaikų, anarchistų-komunistų.

Šios bylos tyrinėjimas leidžia mums labiau įsigilinti į tokių slapty organizacijų vidurinių veikimą.

Tos žinios, juo brangesnės yra, kad suteiktos pačiais kaltinamaisiais, kurie visame prisipažino, ir toji byloje nereikalingi buvo lagi liudytojais.

Visa organizacija susidėjo iš 14 žmonių, kurių vadu buvo koks ten „Griša“, apie kurį dabar daug butų ir nebutų daiktų pasakojama. Prieš kiekvieną užpuolimą ir plėšimą, jei negalima tame užpuolime ar plėšime dalyvauti visiems organizacijos sanariams, traukiami yra liosai; pavyzdin, užpuolime ant Kuznecovų fabriko išdinko dalyvavo 7 žmonės. Jei kuris organizacijos sanarys neklausydavo organizacijos vadovo ir nepildydavo organizacijos nutarimų, jam grasinavo mirties bausmę ir, reikalui esant, tą grasinimą išpildydavo.

Neseniai vist vietiniai laikraščiai patalpino pranešimą, kad miške, už Dauguvos, rasta nežinomo jauno žmogaus lavonas su persautu pasmilkinu. Kaip išsiaiškino iš pasmerktojų ir nubaustųjų mirtin organizacijos sanarių prirodymų, užmuštas jaunas žmogus buvęs minėtosios organizacijos sanariu ir buvęs nušautas už pasidavimą.

Minėtosios organizacijos sanariai susirinkdavo miesto viduryje, Veršansko sodne. Čia jie susirinkdavo ir pasikalbėdavo apie užpuolimų ir plėšimų planą, išleisdavo atskiriems organizacijos sanariams įsakymus ir tt. Visi organizacijos sanariai buvo suimti dviem tos pačios organizacijos sanariams, Silinui ir Šture, nurodžius, kurie buvo suimti užpuolime ant pirklio Ratnerio sankrovos.

Šture nepasmerkta miršin, kadangi neparodyta jo ginkluotas dalyvavimas užpuolime. „Griša“ pabėgo iš Rygos.

„V.Ž.“

Fellino pavieta sodiečiai Ravus, Asperaran, Kosli ir Bunapo tapo sušaudyti. Šiuos sodiečius karės lauko teismas buvo pasmerkęs mirtin už aludės išplėšimą.

Plėšikai Johanson ir Zarin pasmerkti sušaudyti. Pasmerktojus sušaudė.

„V.Ž.“

Iš Latvijos.

Pastaraisiais revoliucijos mėnesiais Pabaltijos krašte pagarsėjo vadinamieji „Miškos broliai“. Tą keistą vardą randame karts nuo karto ir lietuvių laikraščiuose. Kas gi jie do vieni ir kuom ve pagarsėjo?

„Miško broliai“ vadinasi ginkluotieji nedideli būreliai, kurie tankiausiais slapstosi miškuose. Iš ten jie tankiai užpuola nelabuosius baronus, kurie, būdami draugų vadais, žudo nekaltus Latvijos žmones. Dar labiau jie naikina atsižymėjusius savo nuomumu „malšintojus“, policistus ir savo tautos išgamas, išdavėjus. „Miškų broliai“ atsirado, pasirodžius to šalyje „bandžiamiesiems buriams“ Orlovo, Siwerso ir kitų kruvinių Rusijos „didvyrių“. „Miškų brolius“ pagimdė nežmoniškosios „malšintojų“ priemonės. Teip visomet atsitinka, kad priešvarta išsukia dar atšiauresnį pasipriešinimą. Juo daugiau aukų krinta nuo „malšintojų“ kruvinių rankų, juo labiau nežmoniškų priemonių stveriasi jų vadai revoliucijai Latvių krašte nuslopinti, juo daugiausia atsidranda „Miškų brolių“, juo didesnė neapykanta liepsnoja jų sirdyse. Jie baimės nežino. Jie tik geriaus mokinasi taikyti į budelių ir išgaminų kaktas. Nors ir gaudo juos kariūmenė, bet tik labai mažą jų skaičių tesusgauna. Jie puikiai žino visą šalį, savo tėvynės miškus ir teip moka čia pasirodyti, čia vėl juose pasislėpti, kad ištikrųjų „Miško brolių“ vardas jiems atsakančiausias.

Jie vaikščioja ir veikia nedideliais būriais: po 3—4, kartais po 10—12 žmonių; reikale susivienija ir keli toki būriai. Jie yra gerai apsiginklavę ir labai gerai moka šaudyti. Susideda jie iš yvairių luomų žmonių: yra tarp jų ir baigusieji augštesnius mokslus, daktarai, advokatai, yra ir mokytojai, o daugiausiai tai sodiečiai bernai. Vieną jų juos tas, kas juos į miškus įvarė, būtent, pavojus grasinantis nuo „bandžiamųjų burių“.

Tankiausiai jau jiems nėra ko gryžti namon, nes jie jau neturi namų visai — sudeginti, ar patrankoms sugriauti, tėvai, šeima sušaudyti ir jie patys gainiojami, todėl nėra ko stebėtis, kad jų sirdyse tarytum išmirusi baimė, kad jie viską daryti yra pasiryžę. Dang prieš tai ramiu-ramiausiai Latvijos gyventojų Orlovai-malšintojai suvarė į „Miškų brolių“ eiles ir padarė iš jų aršiausius priešus senosios biurokratų tvarkos. Viso „Miškų brolių“ Pabaltijos krašte skaito tukstančiai.

Nors veikia jie, kaip jau pasakiau, mažais būreliais, po kelis — keliolika žmonių, bet visus juos riša tarp savęs į vieną galingą „Miškų brolių“ tam tikri įstatymai. Peržengimai tų įstatymų baudžiami yra sušaudymu. Ginklai ir pinigai sanarių skaitomi nuosavybe tokios knopos, arba burio. „Miškų broliai“ skaito save socialista ir revoliucijonieriais, leidžia ir platina tarp žmonių revoliucijinius atsisaukimus, o paskutiniiais laikais labai platina Viborgo atsisaukimą. Jie pripažįsta valdiškos turtų plėšimą, dėl ko terpi jų ir Latvijos socialdemokratų kilo nesutikimas, nes paskutiniame soc. dem. partijų susivaižiavime tapo nutarta neplėšti jokio turto. Bet pripažindami valdiškos turtų atėmimą, „Miškų broliai“ yra apginėjais smulkiųjų savininkų nuosavybės ir baudžia be pasigailėjimo vergus, kur sučiupę. Teip pat „Miškų broliai“ labai kovoja su girtuokliavimu. Dėl to, viso Pabaltijos krašte sodiečiai labai užjaucia ir gerbia „Miškų brolius“, tarsi mel-

lingas gyventojų atsinešimas prie jų yra ir viena iš priežasčių pasekmingo jų slapstymosi nuo kariūmenės. „Miškų broliai“ skaito save „tautos atkeršytojais“ ir jie neša kerštą baronams-skriaudikams, žverims-malšintojams ir tėvynės išdavėjams.

„L.U.“

Prūsų Lietuvių reikalavimai.

Neseniai susijau su vienu studentu iš Didžiosios Lietuvos, kalbėjome apie uždėjimą naujo laiško Prūsų Lietuviams, jaunuomenės laiško grynai tautiškai dvasiai, kuri sulaukytų Prūsų lietuvių besivokiečių.

Man rodos, tai neįvykdytina dėl stoks pinigų, o susipratimas Prūsų lietuvių dar nėra tiek pribrendęs, kad jie aukomis laiško išlaikytų.

Ponas studentas nurodė, kad neatbutinai reikia suvokiečią Prūsų lietuvių sulaukyti dėl ateities Didžiosios Lietuvos. Pilnai pritaru jo nurodėjimams: jei norės lietuvių kartą stoti eilėn lenktyniuojančių svieto kultūros tautų, turės Lietuva jures siekti.

Rasi kas pasakys: neberekalinga Prūsų Lietuva atsiekimui jurių susivienijime su broliais, prie Baltųjų jurių gyvenančiais, latviais, o tuomi busime prie tako, kuriuomi galėsime susisiekti su viso svieto tautomis.

Teisybė, jei bus vienybė tarp brolių... Visgi reikalingas bus sustabdymas suvokiečiam Prūsų lietuvių dėl priežasčių, kurios turėtų rūpėti kiekvienam lietuviui. Prūsų Lietuva pagimdė visiem: Duonelaitį, Rėžą, Kursaitį ir pritraukė prie darbo Dr. Sauerweiną, gal ji dar pagimdys daugiausiai tautai darbininkų ir naujus takus atidarantių vyrų ir moterių. Visgi butų visai lietuvių tautai didelė nuotra, jei du šimtu tukstančių lietuvių (tik bene Prusose) pavirstų vokiečiais.

Bet savo spėkomis Prūsų lietuvių vargiai greit atsivoks. O jei kada dar atgis, tai bus jau tik menkas būrelis, kuris vis bus priegardoje bangose germanizmo nušėsti. O tada reiktų ir lietuviams Didžiosios Lietuvos nuo tų bangų kęsti.

Kiek aš suprantu Prūsų lietuvių pasilaikymus, pavojus, kurs jiems grėsia, o, kaip parodžiau, ir visai lietuvių tautai, šią dieną dar lengvai nukreipiamas.

Tankiai, prieš tėvų geidavimus, pradeda jau Prūsų lietuviški jaunikičiai ir lietuviškos mergaitės rūpintis apie pakelimą lietuvištos savo kaimo, savo gentės. Pradeda įeiti lietuviški skaitymų. Bet „laiskai“ ir „ceitangos“ savo klerikališkai-monarchiškai dvasia (pasekmė pažiūrų senųjų laiško skaitytojų, ar rėdytojų tamsumo) tik labai menką skaitlių užganėdina.

Užganėdinimui atsiradusio reikalo, įtaisėm jau pernai žiemą, keli jaunikičiai, lietuvišką knygyną — „Lietuvių keliaujančią knygyną“, kurs didinasi aukoms kelių susipratusių lietuvių. Knygos tur buti dalinamos skaitymui dykai: kiekvienas, kurs nori skaityti, gauna iš knygyno kelias knygas, perskaito tas tarpe vieno mėne

sio ir siūnia kitam skaitytojui, kurs pajau daro ir tt. Teip gauna visi knygyno skaitytojai, visas knygyno knygas perskaitymui ir visi vis tur gerą dvasišką maisto, kurs sudrūkina Prūsų lietuvių tautišką susipratimą.

Skaitytus skaitytojų, lietuvių keliaujančio knygyno, nors ir ne greitai, auga ir auga. Auga ir Prūsų lietuvių susipratimas ir mažina galybę nelegmtos germanizacijos srovės. O ne persunkubutų jį tokiu būdu visai užtenkti. Ikišiol Amerikon arba tėvynės keliaujais lietuvis, kurs savo parėdu arba kalba išrodė ne Prūsų lietuvis, tapdavo atstumtas, apšauktas paiku „žemaičiu“ ir rodės, brolytė tarp lietuvių, Mazosios ir Didžiosios Lietuvos vis lika neįvykdytina. Darbar po įtekme Lietuvių kel. knygyno, kuriame yra daugiausiai knygų lietuviškai-lytyniškomis raidėmis, aptariantomis pasilaikymus lietuvių Didžiosios Lietuvos, tas pasididžiavimas ir ta neapykanta brolių jau tarp Prūsų lietuvių sumenkėjo. Jau geležinkelio nuo Tilžės ant Klaipėdos važiuodams gali girdėti kartais, kaip koks Prūsų lietuvis tariamam „žemaičiui“ išguldinėja, kad „žemaitis“ ir „lietuvininkas“, tai vis tas pats, tai broliai, kadangi abu kalba lietuviškai, kad, rodo, esą „lietuvininkai“ jau pusė vokiečiai, bet ir vėl dirbama, kad jie lietuvis jaustų, broliais gyvenančių Didžiojoje Lietuvoje ir tt.

Mat, ir Prūsų Lietuvoje pradeda šviesti! Tik gaila, kad „Liet. kel. knygynas“ labai menkas! Prūsų lietuvių neįstengs jį teip padidinti, kad jis užganėdintų reikalus, todėl neįstengs, kadangi daugiausiai visi didieji ukininkai, kurie galėtų lengvai „L. k. knygyną“ sušelpiti, yra susirinkimininkais, o tiems pasirodė, buk „L. kel. knyg.“ esąs priešviešpatį Dievą ir viešpatį ciecerių.

Šaukiu, paaiškinęs pasi- laikymą tautiškame krutėjime Prūsų lietuvių, šaukiu vardan susipratusių Prūsų lietuvių ir vardan ypatingo reikalo lietuvių tautos, šaukiu pagelbos! Jums, Amerikon lietuvių, prieinami šaltiniai apsišvietimo. Pagelbėkite, kad jie ir mums atsivertų! Ir materialiskai jus geriau stovite. Jums neperunku mus keliais doliarais sušelpiti. Prašau Amerikon lietuviškų laikraščių nurodinti skaitytojams pritinkančių būdu bandyti rinkti pinigų nupirkimui knygų „L. kel. knygynui“. Meldžiu ir išleidėjų lietuviškų knygų Amerikoje, atminti mūsų knygyną ir jam po vieną, ar keliatą knygų paskirti. Gal viena ar kita lietuviška draugystė Amerikoje, išgirdus apie mūsų vargus, sušels mūsų knygyną ar pinigais, ar knygomis. Jei išleidėjai lietuviškų laikraščių ir knygų, mums savo raštų kasmet šiek tiek paskųkautų, būtų mums didelė pagalba.

Todėl, Amerikon lietuvių, kokių tikėjimiskų ar politiskų pažiūrų, jusmė butumet, neapleiskit savę tautos brolių Mazojoje Lietuvoje, kuriems paskirta tautos gyvenime labai svarbi, bet ir pavojinga vietala.

Jei šis mano raštėlis sulauktų pasekmės, jeigu kas paaukautų kiek pinigų arba knygų, laikraščių, kalendorių ir tt., meldžiu viską atsiųsti per tarplinkystę „Naujos Lietuvos Ceitungos“ Tilžėje. Tame laiške

(laikraštį) paduodamos atskaitos, iš kurių gal kiekvienas matyti, kaip viskas suvartojama ir kaip knygynas laikosi.

Kitų laikraščių prašome perspausdinti šią atsisaukimą.

Paukštelis.

IŠ AMERIKOS.

Paskirstymas atkakusių lapkričio mėnesių ateivių.

Per New York portą lapkričio mėnesį atkako į Ameriką 73174 ateiviai. Iš to skaitliaus ateivių keliavo: į Alabamą 110, į Alaską 8, Arizoną 139, Arkansą 115, Californiją 1909, Colorado 474, Connecticut 2203, Delaware 83, Distriktą Columbia 124, Floridą 115, Georgiją 65, Havai 3, Idaho 40, Illinois 5285, Indiana 622, Indijonų Teritoriją 26, Iowa 277, Kansas 230, Kentucky 50, Louisiana 154, Maine 99, Maryland 374, Massachusetts 2975, Michigan 1195, Minnesota 628, Mississippi 97, Missouri 1081, Montana 122, Nebraska 261, Nevada 41, New Hampshire 367, New Jersey 4910, New Mexico 35, New York 28829, New Carolina 46, North Dakota 211, Ohio 3807, Oklahoma 10, Oregon 150, Pennsylvania 14706, Porto Rico 19, Rhode Island 396, S. Carolina 35, S. Dakota 139, Tennessee 97, Texas 157, Utah 156, Vermont 121, Virginiją 145, Washington 252, W. Virginia 632, Wisconsin 916, Wyoming 141.

Neteko Anglių.

Iš Minneapolis, Minn. praneša, kad visoje šiaurinėje dalyje Dakotos valstijos, viešpatauja nepriteklūs anglių. Mat paskutiniame laike ten tiek daug pasnigo, kad visi susinesimai tapo pertrankti. Ypatingai labai kenčia žmonės nuo nepritekimo anglių mažose miesteliuose, kadangi ten nebuvo jokių didelių anglių sąkrovų. Vakarinėje dalyje valstijos padėjimas ypač apgailėtinas. Moklykos ir visi namai tapo uždaryti, teipgi visokios dirbuvės ir šviesos gaminimo įtaisai. Great Northern geležinkelio kompanija nepriima dabar kitų siuntinių kaip vien anglių, tą patį keta padaryti ir kitos geležinkelių kompanijos iki kol gyventojų reikalavimus pakakys.

Geras užderėjimas.

Šulys dabartinės statistikos užderėjo šimet Kalifornijoje 180000000 svarų silvų. Vertė apskaityta ant \$4.050.000. Pereitose metuose užderėjo tik 60.000.000 svarų; taigi perviršis šimto meto užderėjimo išneša 120.000.000 svarus.

Iš DARBO LAUKO.

Plaukiantis tavorinis laivas „El Nore“ nuo Galveston, Tex. į New York, įplaukė laike didelės miglos ir fosforinė jūrė. Vanduo buvo teip pilnas fosforo, kad ant laivo buvo galima net laikraštį skaityti. Fosforiavimas vandens tęsėsi tris valandas.

Nobelio dovana Rooseveltui.

WASHINGTON, D. C. Už nuopelnus prie sutakymo sątaikų tarp tautų ir prašalinimo karių, šimet Švedijos Akademija pripažino Amerikos prezidentui Rooseveltui. Kuom jis vienok prisidėjo prie sutakymo karių, turbut patis jis nežino. Jis juk dar nė vienos tautos ne sutakė nuo karės.

Nenori didesnių algų.

Amerikos kongreso pasiuntiniai gauna 5000 dol. algos. Neseniai likosi užmanytą pakelti algas iki \$7.500, bet kongresas 188 balsais tą užmanymą atmetė; sutiko vien kongreso prezidentui ir viceprezidentui pakelti algas iki \$12.000.

Suareštavo.

Ant pareikalavimo Varšavos policijos perdėtinio suareštavo Baltimore, Md. 16 dieną šio m. tris maskoliškus ateivius, ką tik išlipusius ant kranto. Vardai suareštuotųjų yra šie: P. Visnowsky arba Stan. Zachewski, Juoz. Ptak ir Murello Ylosky, moteris. Priežasties suareštavimo nepaduoda.

Suduzo.

Iš Charlevoix, Mich. praneša, kad čia susidanzė tavorinis laivas, bet iš priežasties viešpataujančios didelės vėtros nebuvo galima susizinti laivo vardo.

Explozijos.

TOST SMITH, ARK. Oloj N1 San Bois Coal Co., aplinkinėse Chaut Ind. Ter. atsitiko eksplozija, kurios trys darbininkai liko užmušti; užmušti yra: Armstrong, Kuloski ir Borowski.

Nelaimės ant geležinkelių.

CANTON, OHIO. 17 d. šio m. susimus čia pasazierinis traukis „Pennsylvania Flyer“, su tavoriniu traukiu Wheeling ir Lake-Erie linijos. Vedėjas tavorinio trauko tapo užmuštas, pečkūrys mirtinai pazeistas. Pasazierinis traukis bėgo palengva, užtai, kaip mena, ypatų netapo užmuštų.

CAIRO, ILL. 16 d. šio m., ryte 9 val. nubėgo čia nuo rėlių pasazierinis traukis, bėgantis nuo Charleston į St. Louis. Viena ypata tapo mirtinai sužeista, o daugelis lengvai. Nelaimė atsitiko per tai, kad rėlės buvo perlužusios; vagonai gi apsivertė.

JACKSONVILLE, FLA. Susidaužė čia pasazierinis traukis No. 82 važiuojantis į šiaurius su pietus važiuojančiu tavoriniu traukiu. Vienas vyras tapo užmuštas, trys sužeisti. Expressinis, siuntinių ir pašto vagonai tapo į viens kitą sustumti, o ant jų užsoko 5 anglių vagonai.

IŠ DARBO LAUKO.

SCRANTON, PA. Konduktoriams ir tarnaujantiems ant traukių Lackawanna, Delaware & Western geležinkelio pakėlė algas ir sutrumpins darbo laiką iki 10 val.

NEW YORK. Standard Oil Co. seniems tarnaujantiems, gaunantiems per mėnesį mažiau \$100.00 pakėlė algas ant 10%.

BUTTE, MONT. Augščiausias steto Montana teismas pripažino 8 val. darbo dienos tiesas už sutinkančias su konstitucija.

CHICAGO, ILL. Tarnaujanti ant gatvinių karų nntarė teikalauti didesnių algų ir sutrumpinimo darbo laiko nuo 8-10 valandų.

SCRANTON, PA. Delaware Lackawanna Western geležinkelio Co pakėlė ant 10% algas stacijų urednikų.

LOUISVILLE, KY. Louisville Nashville geležinkelio kompanija pakėlė darbininkams algas ant 4%. Pavadadyjimas įeina į galę nuo 1 d. gruodžio, 8 m.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

Dar kartą darban.

Kartą jau šaukiau Dr. V. Kudirkos dr. tės sąnarius pradėti darbą iš naujo, vienok šauksmas praėjo neįdėjęs jokio atbalsio. Užtai antru kartu pranešu viešai dr. gams Dr. V. Kudirkos Giesm. dr. tės, kad iš prižasties nepribuvimo art susirinkimo pereinot nedėlio, bus extra susirinkimas subatos vakare, 22 d. gruodžio, p. M. J. Damijonaičio gyvenime, 3120 So. Halsted st.

Butų labai gaila, kad turėtume po tiek vargų ir nepasiekimų perstoti veikę. Jeigu gi turėtume koki gerą chorą, tai gal dar atleistų mums visuomenę, bet dabar, neturint gero choro, šitą aplieisti, tai visgi neatleistinas prasikaltimas prieš visuomenę. Nors, tiesa, visuomenė nelabai mus šelpė, vienok, kaip dabar girdėti, visgi suprantantiesių lietuvių simpatija buvo su mumis ir jie labai apgailistuoja, kad nemato niekur mūsų choro. Užtai, draugai, nesėdėkime rankas sukeitę, bet veikime; darbu pergalėsime, be darbo žusime. Neduokime numirti dr. tės be reorganizacijos. Draugai, išitėmykite žodžius V. Kudirkos, kurio vardą mūsų dr. tės nešioja:

„Gyvenimo knygą skaityk laps į lapą. Nestodams, kad kartais, į tinginius kliuvęs Tu nesupelėtum ir neitum į kapą. Be likusio ženklų: kad žmogumi būves. J. Ilgaudas, fin. raš.

Valparaiso, Ind.

Jau dveji metai praslinko, kaip atvykau iš Lietuvos. Pasiviešėjęs apie dvi savaites pas savo draugą Chicagoje pradėjau dirbti, žinoma, pinigais kalti. Padirbęs mėnesį, antrą, trečią ir, ant galo, metus, matau, kad man kaszinko truksta. Nors dar mažai buvau teprasikrąpęs akis, vienok jau ant tiek buvau mokytas, jog reikalui atsitikus, vardą arba pravarde pasirašyti nestaciau krysu į pietus važiuojančiu tavoriniu traukiu. Vienas vyras tapo užmuštas, trys sužeisti. Expressinis, siuntinių ir pašto vagonai tapo į viens kitą sustumti, o ant jų užsoko 5 anglių vagonai.

Vieną kartą beskaitydamas laikraštį „Kataliką“, patėmijau straipsnėlį kuriame tulas Sendwich Ontario mokyklos lietuvis aprašo tenaitinę mokyklą, kviesdamas musų brolius (žinoma, seserų nekviesdė, nes tenai yra dvasiška mokykla). Aš tuomi pajudintas, jau pradėjau ištikro apie tą dalyką svarstyti ir teirautis draugų: tai per laiskus, tai ypatiskai. Ant to man duodavo visokių atsakymų: vieni linkėdavo, kad važiuočiau į anglišką, kiti vėl „sakydavo, jog geresnės mokyklos lietuviams ant svieto nėra, kaip Detroit'e lenkų mokykla ir t. t., ir t. t.

Aš dar nežinojau kokis skirtumas nuo anglių ar lenkų mokyklos. Ant paskutinių ir sutikau. (Mat jau mums teip turbut skirta, jei kam iš mūsų ieteko pažinti Lietuvoje lenko, tai nors šičia afšiesna). Teip stojos ir su manim. Nuvažiuoju į tą lenkų dvasišką mokyklą ir pradėdau mokyti. Triustu po tas dulkes sanvairę, antrą ir toliau — visai gerai, nes geresnės mokyklos nežinojau. Bet laikui bėgant ir laikraščius nepaliaujant peržiūrinėti, aš vėl atradau straipsnėlį iš „Valparaiso

Universiteto", apie kurį, aišku, tenatinių lietuvių moksleivių darbštumui, jau po laisvės skambėjo. Per skaites su atidžiu apgarsinimu, tuoj pat, kaip, jog tenai bus geresnė progą pasimokyti. Bet tuos metus šieptelp reikėjo išvargti po tas lenkų dulkės.

Pasibaigus mokslo, važiavo į Chicago ant vakacijų. Parvažiavau. Bevišedamas pas savo draugą, dar daugiau išgirdau apie stovį Valparaiso Universiteto ir, pralinkus tam laikui, jau neriau į Valparaisą.

Ir mokslo jau prasidėjo: visi ruošiasi prie darbo: knygas perka, ruošius samdosi. Aš teipgi nesnaudžiu: šiek tiek apsidairęs, kur kas dedas, imu lekciją vieną, kitą ir daugiau, priegtam dar darsinuoju, kad ir lietuvių čia turi teipgi lietuviškas lekcijas kas dieną po dvi valandas. Na, o tik jau tik re-galima apiešiti!... Paemiau ir tą... Sanvaitei besibai-giant, nekuri draugas man pranešė, jog ir susirinkimus jie čia turi kas sekmadienį. Ir ištikro, atėjo sekmadienis ir visi lietuvių — einame į mums paskirtą namą. Susirinkus jau beveik visiems, aš jau skaityti ar daug jų čia... Priskaiciau netoli durų desėtų ypatų, bet žinau, kas tai do prieza- buvo, kad vien tik vai-ai, o merginų kaip tik... Šitą klausimą norėčiau, kad šios laisvės šalies lietu-tes išrištų.

Man rodosi, kad šita moka, Valparaiso Universi-tas, ir ką nuo kitų drangu- tankiusių beveik visas mo-klas šios šalies žodžiai pa-riama, viena iš parankiau-ųjų ir pigiausių, nes jo-sios geras surėdymas ir gerai pritaikinti įstatymai padaro ją visiems prieinama.

Gerai būtų kad broliai ir seselės, perskaite šitą straipsnį, atrastų ir aplankytų šitą mūsų jaunuomenei dide-lės vertės vietą, teip, kaip aš ir kiti čianykščiai lietuvių aplankėme, nes čia yra šalti-nis gėrybių plaukiančių po šitą šalį, iš kurių, kas tikitai mokės pasinaudoti, tuoj atsi-merks akis. Aš pats čia kas dieną vis braukiu pelėsius nuo šiaurės gudo užtemdytų akių ir susipažystu su prabo-čių, praeities genijais atra-damas jų veikalus ant balto padėtu. Čia užgimę karšta meilė tėvynės, už kurios laisvę bočiai mūsų teip nar-siai kariavo, žodžių sakant, čia aš pradėjau gyventi. To-dėl linkiu, kad kiekviena jauną krutinę, atradusi šitą straipsnį, neužmirštų pasi-naudoti, nes atminkite, jog jau laikai virto kitoki, jau praėjo laikai, kad vien su kar-du tik kariavo. O kad kiek-vienas draugas ar draugė iš-augėčiau apgarsytos progos galėtų pasinaudoti, tai mel-džiu atvažiuoti ant šito antr:

V. A. Greičius,
Room 7 Stiles Hall
Valparaiso, Ind.

Jeigu per laisvės norėsite koki nors geresnio paaiški-nimo, tai tik meldžiu neuž-mirškite įdėti į laisvą krasos ženklelį, o aš, arba mano draugai, su mielu noru atsa-kysime, ir „katalogus“ t. y. knygas, kuriose yra surašyti visoki įstatai šitos mokyklos prisišimė.

Už mokslą, buveinę, valgį ir kitką, kas tik moksleivi-viui reikalinga, per metus išleina apie \$150.00. Bet no-rint mokytis, o neturint už-tektingai pinigų, čia teipgi galima: nes galima gauti dar-belį, kaip tai: tarnauti prie stalo arba kitoki, o tas daug pagelbsti.

Kog! snaudė, jaunime, lyg atlošęs savo rolę, lyg pranykęs tankumynę ir nupiojęs žolę! Juk dar tau neatėjo ruduo: dar laukai tavo žiop-pio pliki, neužsėti; dar po pu-dymą tavo, žiaurus vėjas švil-pia, o jis smilgomis apžėlęs tik laukia atnešant artojo, kurs plėstų tuos bruzgynus, kelmus ir išrautų visokias ke-rėplas, o išarsę, išdirbęs tą dirvą kad pasėtį grūdą, kurs rudenį prišartintus, atneš-tų šimteriopą vaisių. Dabar, kol dar laikas: kol dar tavo krutinė karšta, kol dvasia dar lakioja augštai, neužmir-ški tą savo pudymą — omenį išarti — išdirbti protiskai, neužmirški pasėti tą grūdą — mokslą, kurs rudenį atėjus — tau paaugus, atneštų šim-teriopą vaisių. Tos tavo jau-nosios dienos, teip kaip vėjas praspilps, kaip rukas, saulei užtekėjus, išnyks, o be jokio ginklo t. y. mokslo už ko be-sigriebsi, prie ko besišauksi? Gal šauksi, kad dienos tos jauniosios tavo pagrįžtų! Ne, broli, ką pasėjai, tą ir piau-ki! Studentas.

Iš Taylorville, Ill.

Darbai eina labai silpnai anglių kasyklose; kasyklos yra dvi. Lietuvių yra čia diktas burelis, jie dirba ang-lių kasyklose. Nėra kuom čia girtiesi, darbininkai lie-tuviai čia atvažiuoja ir vėl iš-važiuoja, čia likę prisilaiko senoviškų nuomonių, mano apie viską teip kaip senovė, mano jie kad valdžia yra nuo Dievo duota ir t. t. Jeigu pakalbini pagelbėti aukoms tevyneje kovojantiems už vi-sų tiesas, atsako: kam gel-bėti tuos, kurie ranką kelia prieš valdžią Dievo paliktą, jeigu pradėjo, tegul savo dar-bą ir baigia.

Trys sanvaitės atgal vieno-je kasykloje du lietuvių sun-kiai sužeidė: vienam abi koji išlaužė ir vidurius sutrynė jis dabar guli ligonbutyje ir nežinia ar pasveiks; nors ir pasveiks, bet jau negalės sun-kaus darbo dirbti; kitas len-gviau sužeistas, tas nepoli-gam galės dirbti, trečiam nu-kirto karai piršta.

Springfield Coal Co. Kasykloje tokios nelaimės tankiai patinka darbininkus. Todėl reikia mums rūpintis apie laisvę tėvynės, kad galėtume tą sugriauti ir lengvesnį gy-venimą turėtume. Nesau-askime tokiame laike, kuris žada mums laimę ateityj, au-kaukim kiek išgalim, grie-bimies mokslo, skaitykime laikraščius ir knygas.

B. B.

Iš Baltimore, Md.

29 d. lapkričio parengė čia Andrius Mačulionis savo varduvių ir 50 metinę sukak-tuvių šventę, kur susirinko gana geras burelis lietuvių. Besilinksminant jaunimui, užėjo kaip kuriems ant mis-lių ir vargai už tėvynės laisvę kovojančių. Pratarus kelis žodžius K. Mikolaičiui į besilinksminančius, sumetė \$4.25 ant vargstančių brolių už tėvynės laisvę (aukautojų vardai pagarsinti kitą vietą. Rd.) Atitrunkus siuntimo kaštus, liko \$4.16. Nors tai maža su-ma, bet centas prie cento pa-daro dolerį, o doleris prie dolerio padaro dešimtis ir šimtus. Jeigu ant kiekvienų vestuvių, krikštynų ir vardu-vių būtų žmonės nors po tiek suaukavę, tai turėtume daug didesnę sumą, negu dabar, ir galėtume geriau savo varga-tančius brolius sušelpiti. O kur mūsų bizonieriai, kurie, teip sakant, dažniausiai dy-belį pinigų ima berengdami balius, lioterijas ir kitus ne-va pasilinksminimus. Arti-

nas Kalėdų šventė, mes čia pasilinksminime, bet besilinksminant neuzmirškime nės savo vargą kenčiančių brolių ir seserų; atminkime, kad jie gal badų ir šaltų ken-čia, kada mes nieko nebadau-dami sau linksminamės. Švėskime šitą šventę be gėri-mų ir pinigų židuokime kovotojams už tėvynės laisvę, o pamatysime, kokią didelę sumą sudėsimė ir kaip greit caro sostą sugrįšime.

K. Mikolaitis.

Iš Boston, Mass.

Gavome žinią, kad nuo operacijos pasimirė 25 d. lap-kričio žinomas Bostono lietu-viams, o teipgi ir lietuviškai visuomenei, Jonas Kamins-kas. Vėlonis tapo 27 d. lap-kričio ant Forest Hill kapinių palaidotas, nors pats to ne-turėjo — jo noras buvo su-degti krematorijoje. Laido-tuvės buvo labai iškilmingos. Jose dalyvavo visi žymesni Bostono lietuvių. Vėlonis turėjo didelę drapanų dirbtu-vę ant 328 E. street. Jis bu-vo 65 metų amžiaus ir paliko nuliudime moterį ir dukterį, teipgi ir daugybę pažįstamų. X. X.

Iš New York.

Lietuvos sunų draugystė siunčia „Lietuvos“ redakci-jon \$25.00. Pinigus tuos draugystė paskiria sušelpi-mui revoliucijos Lietuvoje; paskiria Lietuvos Demokratų Partijai.

Draugystė auga gerai.

Darbai mažinasi kaip kriau-čių teip ir fabrikuose. Prieš naujus metus kas metal teip buva.

Lietuvos Sunų Dr-stės sekr. Mateušas Banis.

Iš North Fond-du Lac Wis.

Lietuvių yra čia ne daug: dvi šeimos ir dešimtis pa-vienių. Sutinka jie kaip ka-kios su pelėms, vienas kitą neužkenčia. Nedėlios die-noms iš ryto viskas gerai, bet vakarais su peiliiais vaikais.

A. T. Y.

REIKALAI

Susivienijimo Lietuvių Amerikoje.

Aš sąnarys S. L. A. patė-mijau 49 nr. „Lietuvos“ straipsnį p. Golubicko apie jo pa-rasytą vietą kolonijai. Man rodosi per brangi vieta Golu-bicko apraškta.

Ukė, įtaisymas vietos, gy-vuliai visoki reikalingi daik-tai kaštuos apie \$40000, o gal ir daugiau. Golubickas sa-ko, kad už minėtą žemę far-meris moka randos \$1500, tiek ir tiek karvių laiko ir \$500.00 gauna už pieną per mėnesį. Tas gali būti tiesa, bet kiek išduoti turi, to, tur-but, p. Golubickas ne žino. Kur daug įleis, ten daug ir išleis. Golubickas sako, jog jo apraškta ukė yra 24 mylios nuo Chicagos ir arčiau kitų miestelių. Tame čia didelio skirtumo ne daro, nors ji bu-tų ir už 100 mylių tai vistiek tegul būtų, nes ukininkas negali vežti produktų arkliais toliau kaip 10 mylių.

Golubickas įkalba, kad ge-riau pirkti ukę geresnę, nors truputį brangiau, negu blo-gą pigiau. Tas teisybė. Bet man rodosi galėtų rasti ukę pigesnę tokio jau gerumo. Aš rodyčiau p. Golubickui pasiteirauti apie ukę Wiscon-sino valstijoje, kad ir neto-liausiai nuo miestų nors tose aplinkinėse kur as gyvenu, aplink Stevens Point, Wis. Čia teipgi galima rasti ukę netoli miesto ir daug pigiau: čia galima gauti ukę arti 200 akrų su trioboms, gyvu-liais, visoms mašinerijoms už \$10000. Ir čia geriau gali-

ma viską auginti kaip III valstijoje.

Peter Vaidulaitis.
Stevens Point, Wis.
R. F. D. No. 6

Po 21 seimui 17 No. At-skaitos, pagarsinti nauji vir-sininkai Centrališkio komite-to ir komisija suradimė vie-tos tautiškam namui. Tlgi nebuvu girdėt atbalsio nuo komiteto namo pirkimo: 18 Atskaitoj M. J. Damijonaitis pagarsino, kad nesirupina išrinkta komisija. Teisybė kelios sanvaitės atgal pagar-sino „Lietuvos“. Komisijai narys P. Lazauckas apie jo apžiūrėtas vietas. Tnom ir viskas pasibaigė. Kas-gi kal-bas? Gal sąnariai išrinkę ko-misiją, tas būtų iš dalies tei-sybė. Bet ką gi nuveikė ki-ti sąnariai, ką nuveikė Bir-štonas per šiuos kelis mėne-sius. Jeigu komisija pirkimo vietas tautiškam namui nieko nepadare ir pirmas die-nio neatsiliepė. Tai kogi mes nuo kitų galime reika-lauti. Kam gi da imti tokį darbą, kuris nenori atlikti? Gal pasigarsinimui ir garbei. Pereito laiko prezidentas Ta-reila rupinosi bent Susi-vienijimo reikalais, rengė pra-kalbas, aiškino organizacijos naudą ir t. t.

Atskaitoj pagarsinta, jog reikia rinkti aukas, padidini-mui tautiško namo fondui, bet užmanius susirinkimuose, susirinkę klausia, kaip stovi reikalai. Neturėdamas ži-nių atsakai, jog nežinau. Ir ankos ne plaukia!

Pagarsinta, kad knygos atgaautos nuo S. L. R. K. bus išpardavinėtos sąnariams už pusę prekės, bet kad nepa-garsinta pilnos kainos, tai negalima žinotiskiekviera ta pusė. Argi teip stovint da-lykams gali S. L. A. pakilti? Vertėtų labiau rūpintis Centro komitetui, o jeigu jis nenori ar negali, tai kam im-ti tokias pareigas, kurių ne-nori pildyti? Teip dalykams einant galų gale mūsų orga-nizacija grįus kaip kad griu-vo Rymo Katalikų. (Apie griuvimą R. K. S. nieks neži-no. Reikia tą paaiškinti Rd.) Vardan 71 kuopos Julijus Vitkauskas.

Clinton, Ind., 12 d. XII 1906.

PONCI J. SKRITULSKI IR S. L. A. SĄNARIAMS.

Pranešu tamistai, kad pas-kutinį siuntinį pinigų viso \$35.28, gavau; už ką istariu ačiū visiems S. L. A. sąna-riams.

Išgulejau sirgdamas viso 11 mėnesių ir palikau kurčias ant vienos ausies. Bet da-bar jau kiek pagijau ir 16 d. lapkričio pradėjau dirbti. Kojas ir rankas turiu svei-kas, vien galva svaiguliuoja, vienok turiu viltį, kad su lai-ku ir tas pereis ir galėsiu sau duoną užsielpinti.

Už pašelpos gavau iš S. L. A. \$49.35, už ką dar kartą visiem sąnariams širdingai dėkavoju.

Sugudone gyv. Franas Gudisaukas.

IS VISUR.

Į Kaip apraškė Vokietijos parlamente pasiūlytąs Weimer, brangiausia imėsa yra Vokietijoje, pigiausia gi Mas-kolijoje: Vokietijoje sąnarys mėsos kaštuoja 22c., Belgijoje 14c., Ispanijoje 13c., Prancu-zijoje 13c., Šveicarijoje 13c., Austrijoje 11c.

11 d. Gruodžio Prancu-zijoje prasidėjo kova su katalikiška bačnyčia. Dėl pasi-

priešinimo tiesoms, uždrau-sios Prancuzijoje katalikų bačnyčiose dievmaldystos, iš-ėmus bačnyčių popiežiaus už-atskaluonius laikomą. Po-piežiaus pasiuntinys išvytas iš Prancuzijos. Vyskupai ir prabščiai kraustosi iš namų į klebonijas ir privatiškus na-mus, kur ketina ir dievmal-dystą perkelti. Karės minis-teris prisakė imti į karumėnė dvasiųjų seminarijų klieri-kus, kurių yra 5500, teipgi ir kunigus.

Dėl atmetimo rando rei-kalaujamų pinigų kolonijų reikalams, ciecorius paleido, taigi išvaikė kaip caras dumą, Vokietijos parlamentą. Da-bar turės greitą laiką but nauji rinkimai, kadangi Vo-kietija, nors ir nepriguli prie laisvesnių kraštų, bet ji vis-gi ne Maskolija. Iki šiol tvirčiausia parlamente parti-ja buvo — katalikiškoji, an-trą vietą užima socialistai. Dabar socialistai tikisi pa-daugini skaitlių savo pasiun-tinių ir pastoti tvirčiausia parlamento partija.

Prancuzijoje, priešais po-piežiaus reikalavimus, dau-gelis kunigų sutiko pasiduoti tiesoms. Jeigu tokių rei-kalavimų bus daugiau, po-piežiaus įtekmė ant katalikų Prancuzijoje nupūs. Miestuo-se: Nanta, Arras ir Angers katalikai parengė neprila-kius randui demonstracijas. Buvo susirėmimai su policija, kuriose tapo sužeista tulas žmonių skaitlius.

Anglijos parlamente ke-lios moterys stengėsi pakelti klausymą pripažinimo mote-rims lygių su vyrais balsavi-mo tiesų. Pasekmė demonstra-cijos buvo ta, kad policistai penkias moteris ir vieną vy-riskį nugabeno į policijos areštą.

Ant Havai salų ateivių užvežda nutarė darbams cu-kraus plantacijose partrauk-ti 1000 ispaniškų darbinin-kių. Tuom tarpu, Havai sa-vos prigul Amerikai, čia yra juk tiesos draudžiančios be-nimą iš kitur kontraktuotu darbininkų. Mat Amerikos randas pats peržengia kra-što tiesas.

Daugelis maskoliškų laik-raščių, kadangi Maskolijoje vėl grįsia pavojus rytuose, kur Japonija vėl buk norė-jusi ant jos užpulti, duoda rodą randui stengtiesi susi-rišti su Amerika prieš Japo-niją.

Vokietijos pačtas pagar-sino, jog Vokietiją nebus leidžiamos amerikoniškos pačto kortelės su vieokiais pavidalais, apibertos metali-nėmis dulkėmis, kadangi to-kios dulkės pripažintos už vodingas pačto urėdninkų sveikatai.

Paryžiaus policija pada-rė kratą gyvenime popiežiaus delegato ir pašmė visus jo raštus, iš kurių kaip sako, matyt, jog popiežiaus delega-tas rengė suokalbiį prieš Pran-cuzijos randą.

8 ginkluoti vyrai įsiveržė Odesoj į dalį „St. Peterburgo tarp-tautiško banko“, užmu-sė dabojančią banką policistą, privertė urėdninkų pakelti rankas ir pagriebė \$14.500, su pinigais prasišalino.

Šiaurinėj Afrikoj, Mo-rosko viešpatystėj agitatoriai šaukia mehometonus reng-tiesi į šventą karą su krikščio-niškėmis tautomis. Gal to-kią karę čia ir užgima, į ku-rį gali but įtrauktos ne vien

Prancuzija ir Ispanija, bet ir kitos Europos viešpatystės.

Laikraščiai praneša, kad seismografas (aparatas mātavimui žemės drebėjimo), Laibache, Austrijoje, pereitą subatos vakarą parodė, jog 940 mylių nuo vietos įvyko žemės drebėjimas. Mena, kad žemės drebėjimas buvo Mažo-joj Azijoje.

Išplaukęs 12 d. š.m. iš New Yorko laivas Hamburg American Linijos, „Prinzesse Victoria Luise“, užbėgo arti Kingston, Jamaikos ant uolos. Pasazieriai nusigelbė-jo, užtai kad laivas paliko ant uolos; kapitonas laivo, Brunswig, nusišovė. Laivas buvo 1900 metuose padirbtas. Mena, kad laivą vėl sutaisys.

Laikraščiai praneša, kad Lipkanij, Besarabijoje, mėgi-nant suareštuoti tris revoliu-cionierius, vienas policistas ir trys ukininkai tapo nušau-ti. Ant galo vienok pasise-kė policistams du revoliuci-onierius nušauti, o trečias, matydamas, kad neištruks, pats nusišovė.

Iš Morokko praneša, kad pagarsėjęs plėšikų vadovas, Raisuli, prisakęs francuzi-kiems ir ispaniškiesiems kari-kiems laivams į penkias die-nas iš Tangero išplaukti. Mat jam esą neramu, kad tų viešpatysčių laivai čia guli.

Maskvoj tapo suareštuota trisdešimtis sanarių revoliucijoninio susivienijimo. Policija užgriebė didelę dau-gybę ginklų, amunicijos, di-namitų ir bombų.

Nauji rinkimai Vokietio-s parlamento atstovų atsi-bus 25 d. sausio sekandį me-tų. Naujas parlamentas su-sirinks 7 d. vasario.

Šveicarijoje 18 d. gruodžio atsibuvo rinkimai presiden-to. Išrinktas tapo presiden-tu vice-prezidentas Mueller.

Studentas technikos mo-kyklos metė Radome bombą į žandarų viršininką Plott'a. Eksplozija nutrenkė jam vi-eną koją.

Salygų apskaitymo Vo-kietijos izdo ministerio, ant ateinančio meto turės nepri-tekliaus 15 milijonų doliarų.

Weimare Vokietijoje, pa-garsėjusi socialistė žydėkai-rė Rosa Luxemburg, už sėji-mą nesutikimų tarp tautų, likosi pasmerkta 2 mėn. ka-lejimui.

Karės ministerio pada-vadijimui, už nepaklusnumą ir maistus, Ciecoriaus Alek-sandro raitelių regimentas, stovėjęs Peterburge, likosi į Sibiriją išsiųstas.

Na, ir skiriasi savo karo—lauko teismai, konstitucija, duma, juodašimčiai. Kitos valstijos tuos teismus teįveda pas save tik laike karės, o Rusijai nereikia ir karės.

Šventa įstaiga karo — lau-ko teismai!

Kijevo — Počajevo klioš-toriaus vienulio, savo lai-kraštėje „Mirtis Revoliuci-jai“, darodė, kad karo —lauko teismus įvedė pats Die-vas ir davė savo dangišką palaiminimą.

Šit kokių stebuklus jie a-pie tą pasakoja.

Sykį Stolypinas sėdėjo savo kabinete ir rašė garsų veiklą: „Ar duoną galima pakeisti maistu, va-dinamu — kulkos? Žinoma, darodė, kad galima.

Jam berašant, staiga subil-dėjo, suužė ir prieš ministerį atsislojo kasin — kokia kei-

šisgys, puls Rusijos valdžiai po kojų, net biuriybė japo-nas, sudrebėjęs, ims maldau-ti.

Didysis Mykoliukai, didy-sis Stolypinai, jums atiduo-dame visą, ką užkariavome. Nužemintai prašome — atei-kite į mūsų sostąpylį Tokio ir užkariaukite jį, mes mato-me, koki jus dideli valdonai su savo karo — lauko teis-mais!

Dirba karo — lauko teis-mai, išsivilkę, vienmarški-niai.

Šiais metais valdžia turi progą parodyti savo galingu-mą ir turtingumą.

Revoliucionieriai šaukia, buk valdžia teip prasiskoli-nusi, kad nebeturė už ką pie-tusoms silkės nusipirkti.

Neteisybė!

Jei neturėtų pinigų, iškur-imtų patronus, virves, už ką statytų kartuves, o dabar jų tiek daug reikia?

Na, apie pinigus kuomet nors kitą sykį pakalbėsime, dabar mums rupi kartuvės, patronai ir maistininkai!

Revoliucionieriai baisiai, baisiai nekenčia karo — lau-ko teismų.

Jei, girdi, valdžia kars žmones, kaip ikišiol, tai per-kellus metus Rusijoje nebe-liko nė vieno gyventojų. Val-džia, girdi, trokšta žmonių kraujo, karia ir šauda ne-kaltus žmones.

Prisireikus, galima išuai-kinti ir visą Rusiją, kokia čia bėda, tenemano revoliu-cionieriai, kad Mykoliukas, Stolypin ir juodašimčiai verks jų.

Nekaltus žmones pakarti ir sušaudyti, teisybė, kartais atsitinka. Neseniai pakorė Maskvoje tulą darbininką. Dar jam tebekabalojant ant kartuvių, išsiaiškino, kad pakarjasis tikrai visai nekal-tas, bet ką bepadarysi, įkyšo į žemę ir tiek! Dabar toks pat atsitikimas Vladivostoke.

Aš kalbėjau apie tuos da-lykus su mielaširdingu Sto-lypinu, jis teip išsireiškė:

Geriau pakarti šimtą nekaltų, kaip palikti gyvu vieną kaltą. Tarp šim-to kabančių ant kartuvių vis atsiras vienas, du kalti.

Protingai jis kalba, teisin-gai sako.

Iškur galima žinoti, kas revoliucionierius, kas ne, ant kaktos nėra užrašyta. Griebk visus nuo krašto ir tempk ant kartuvių, tame ir yra karo — lauko teismų y-patybė, kad gyvą daiktą su-naikinti akies mirksnyje! Ei-si ten dar tardyti, laiką už-tesiti, teip tik gali daryti va-karinė Europa, Amerika, jos nevertos supuvusio kiaušinio kevalo! Rusija kuo nors turi skirties nuo jų!

Na, ir skiriasi savo karo—lauko teismai, konstitucija, duma, juodašimčiai. Kitos valstijos tuos teismus teįveda pas save tik laike karės, o Rusijai nereikia ir karės.

Šventa įstaiga karo — lau-ko teismai!

Kijevo — Počajevo klioš-toriaus vienulio, savo lai-kraštėje „Mirtis Revoliuci-jai“, darodė, kad karo —lauko teismus įvedė pats Die-vas ir davė savo dangišką palaiminimą.

Šit kokių stebuklus jie a-pie tą pasakoja.

Sykį Stolypinas sėdėjo savo kabinete ir rašė garsų veiklą: „Ar duoną galima pakeisti maistu, va-dinamu — kulkos? Žinoma, darodė, kad galima.

Jam berašant, staiga subil-dėjo, suužė ir prieš ministerį atsislojo kasin — kokia kei-

sta ypata. Stolypinui pasi-
rodė, kad tai baisus revoliu-
cijoje, su bombomis ran-
kose. Ministeris sušuko šni-
pam ir žandams stovintiems
apie jį kabinete:

— Suareštuoti jį, i 24 se-
kundas atiduoti karo — lau-
ko teismui ir pakartil

— Nežinomas kruptelėjo,
žemai nusilenkė ir sako:

— Šviesiausias ir gudriaus-
ias, pone Stolypine, aš esu
iš dangaus, nuo paties Die-
vo.

— O kokių velnių tu čia
valkiojiesi! Kibkite jį!

— Pone, aš esu aniolas
Gabriėlius.

— Dabar visi revoliucio-
nierių mėtė bombas, pris-
dengę svetimais vardais, ne-
apgausi mane!

— Aš ne revoliucionierius,
aš, rasl, dar labiau už tami-
stą neapkenčiu revoliucijos.
Gal, tamista žinai apie revo-
luciją danguje, ji jau se-
niai, seniai buvo. Tuomet
aš pirmas pliku kardu šokau
ant maistinio Liuciperio...
Kad ne aš, revoliucionie-
riai būtų suvertę visą dangu-
ją.

— Neatmenu, neatmenu
tokios revoliucijos, pakraipė
galvą Stolypinas. — Ar buvo
kuomet revoliucija danguje?
Paklausė jis šnių ir žanda-
rų, sugriebusių archaniolą
už gerklės.

— Buvo! — riktėlojo vienas
šnipas.

— Jis, matyti iš veido, ge-
ras kariautojas su revoliuci-
jonieriais, — rodydamas dan-
gas dvasią, pridūrė žanda-
ras.

— Kad teip — leiskite.
Žandarai ir šnipai atsi-
traukė.

— Ponas Gavriil Gavriilo-
vič, atsiprašau. Ką tamista
pasakys? — Kreipėsi mini-
steris prie šventojo, dreban-
čio, kaip pušės lapas.

— Aš atėjau, pranešti, —
pradėjo Gabriėlius, — kad
Dievas labai užganėdintas
karo — lauko teismai.

— Labai malonu girdėti.

— Dievas per binoklį žiūri
iš dangaus, kaip jus kariate
žmonės ir sako, kad tik vien
Rusijoje tėra gudri valdžia.

— Dar maloniau girdėti.

— Dievas laimina korikus
ir karo — lauko teismus, liepė
man tą pranešti jūsų švie-
siausiai didybei.

— Gavriil Gavriilovič, ar
teisybė sakai? — pašoko iš
džiaugsmo Stolypin.

— Gryna teisybė!

— Eik į mano glėbį!

Ministeris apkabino kietai
archaniolą, išbučiavo ir davė
varinį, pridurdamas.

— Tai Dievi at garbės,
pasakyk, kad tai maža dova-
nėlė nuo Rusijos valdžios.

Dangaus pasiuntinis pažiū-
rėjo į delną — ten gulėjo trys
nudilusios kapeikos, truputį
susiraukė, bet nieko nesakė,
priešingai, dar žemai nusi-
lenkė.

Paskui ministeris šventąjį
pavaišino degtine ir šmė abu
sokti kiek tik įstengė.

Matai, mieliausia, kokie
gražūs stebuklai!

Popai aprašė juos savo laik-
raštyje ir prigrasino, kad
visi turi tikėti į juos, i karo
— lauko teismus, kuriuos pa-
laimino pats Dievas — kas ne-
tikės, tam vieta ant kartuvių.

O netikėti negali, yra liu-
dininkai žandarai ir šnipai.

Laiminga šalis, kur tokie
stebuklai darosi! Dabar vi-
si ministrai, žandarai, juo-
dašimčiai, Mykolinkas tiki i
kartuvių šventumą.

Lik sveika mieliausia!

Tavo grafas Kuku.

ORISSON SVETT-MARDEN Gyvenimo Mokykla.

Lietuvių kalbon išvertė K. Žegota.

SKYRIUS I.

Žmogus ir Proga.

„Kiekvieno žmogaus gyvenimo užduotis
gema kartu su juo.“

Lovell.

„Šio pasaulio įstatymai neatsimaino, kol
jū kas nors neatsimaino.“

Garfield.

„Progos, kuri gali šikyti, laukimas ir
drąsa, progą sugriebti — tai įvairumai,
kurios kiekvienas reikia turėti, kuris
nori turėti pasisekimą.“

Austin Phelps.

„Atsirasu kelią, ar jį sau pasidarysiu.“
„Nebuvo dienos, kuri nebūtų atnešusi
progos padaryti ką nors gero, kas nieka-
do lig šiol negalėjo būti padaryta ir vė-
liau padaryta būtų negalės.“

V. H. Burleigh.

— Jeigu mums pasiseks, ką pasaulis pasakys ant
to? — klausė nudžiugęs kapitonas Berry, kuomet Nel-
son's išdėstė jam apgalvotai sutaisyta mušio ant Nilo
krantų planą.

— Šiame atsitikime „jeigu“ nėra — atrėmė Nel-
son'as, — žinau, kad mums pasiseks. Kas iš mūsų liks
gyvu, kad apskaitytų, kas atsitiko, tai kitas klausimas.
Gal kapitonas jau pasikėlė eiti ant savo laivų jį dar
pridūrė:

— Lig rytui įgausiu ar parostvą, ar Vestminsterio
opacvą... (žemės kapajus ant Vestminsterio kapini-
nių). — Jo greita akis ir drąsus protas, matė didelį ka-
rės laimėjimą ten, kur kiti matė vieną tik pralošimą.

— Ar galima praeiti tuo keliu? — klausė Napoleo-
nas inžinierių, kuriuos siuntęs buvo iširti kelią per šv.
Bernardo kalną. — Gali būti, kad ir pereitumėm —
skambėjo daug atsakymas. — Pirmyn — tarė Mazasis
Kapralas, nežiūrėdamas į sunkenybes, kurios išrodė neap-
veikiamos. Anglija ir Austrija piktai juokėsi iš sumany-
mo pereiti per Alpas su 60 tukstantine armija, sunkia ar-
tilerija, patrankomis, šoviniais ir padarais. Bet Genujoj
apsiaustas Massena pabaigė maistą, o laimėje Saustrijie-
čiai griauja Nizzos vartus.

Napoleonas grigulėjo ne prie tų, kurie apleidžia
draugus nelaimės išitikus.

Kareiviai visai aptaisyti ir apginkluoti tapo gerai
peržiūrėti. Sunešiotas apavas, sudrėkęs rubas, pagadin-
tas šautuvas tapo sutaisyti, ar pakeisti naujais, ir kareiv-
ių eilės slinko pirmyn, savo vado siekiais persiėmusios.

Aukštai, tarp pragaištingų uolų, per uolus, žiban-
tieji kareivių ginklai darė baisų įspūdį. Ereliš skraidė
po jų kojų ir savo klikmais ardė orą. Stiprios išgaidin-
tos nematytų reginio, bailiai žiūrėjo į ginkluotus būrius,
kurie teip umai pasirodė padangės. Kuomet jie artinosi
prie paogingųjų vietų, perspėjo juos ragų balsai, kurie
atsimušdami į kalnus tarp uolų ir ledų, kėlė trenksmingas
aidas. Kiekvienas daiktas buvo teip apsvaistytas ir
teip rupestingai atliktas, o Napoleono įtekmė toki didelė,
kad nė vienas kareivis neapleido savo vietos. Kokioms
nors kliūtims pakeliui atsitiktus, tuoj prašalindavo jas,
kad neatsitiktų kokių sumišimų tame ilgame žygyje, ku-
ris tęsėsi 20 mylių. Keturioms dienoms praslinkus armi-
ja traukė jau Italijos kloniais.

Kada tas neįveikiamas darbas tapo atliktas, kiti
pastebėjo, kad jį seniai jau galima buvo atlikti. Ne vi-
nas vadas turėjo viską reikalingą ir drąsių kareivių,
bet truko jiems Napoleono stiprumo ir tvirtybės. Kai-
kurie teisinio, jogei sunkenybės buvo neįveikiamos.
Napoleonas nors nuo didelių sunkenybių niekuomet nesiš-
šalino, o visuomet išnaudojo progą ir protingai pavergė
ją.

Grant'as bepuldamas Naujamjame Orleans nuo ar-
kljo, buvo sunkiai susižeidęs, kuomet gavo paliepiną va-
dovanti konfederatų apgultame Chattanooga mieste, ku-
ris rodėsi nebeįsilaikys jau nė porą dienų; aplinkiniai
kalnai naktį šviesdavo priešais ugnia, maisto negalėjo jau
įveikti. Nors sunku buvo, bet generolas Grant'as palie-
pė tuojau ruošti į naują darbavimos lauką.

Laivų, upe Mississippi aukštyn, Ohio ir viena į ją
įtekančių, lėktykoj arkliais nuvežtas per tyrus į miestą į-
neštas, galop ant pečių keturių žmonių pribuvo į Chat-
anooga. Viskas tuoj virto kitaip. Atvyko milijnas prieš-
kuri viskas nusilenkė. Armija pajuto jo valdymo stip-
rybę. Dar negalėdamas ant arklio užsėsti, jau pradėjo
užpuolimą. Trumpu laiku aplinkinius kalnus užėmė
Valeščių kareiviai, nors nuo priešų reikėjo iškovoti kiek-
vieną pėdą.

Ar tai buvo tiesiog aklas atsitikimas, ar tai kareiv-
iai privertė buvo sužeisto generolo tvirtumu. Ar daly-
kai patys susidėjo, kada Goracijus su dviem draugais su-
laikė 90 tukstančių toskanų, pakol tiltas ant Tyber ne-
buvo sugriautas? Ar kad Leonidas Termopylose sulai-
kė galingą Kserkso kariūmenę? ar kad Femistoklas pas
Graikijos krantus suardė persų laivyną? kad Caesaris ma-
tydamas armiją paeiti paeimė priedangą ir durtuvą ir ko-
vodamas laimėjo? kad Vinkelried įseigė sau į krutinę
strėlę ryšį pramindamas tokiu būdu draugams taką į lai-
vę? Kad Napoleonas neprašalindavo nė vieno mušio, kurį
pats vedė? kad Wellington kariavo visokiuose kraštuose
niekur nepralaimėjęs? Kad Ney pralaimėjimo gėdą nė
kartą permėnė? garsų triumfą? Kad Perrey priplaukė
prie Niagaros ir privertė nutilti anglų artileriją? Kad
Sherman davė ženklą savo vyrams, idant laikytųsi, neveiz-
dintį priešų narsumą, o jie išpildė paliepiną, žinodami
jog vadas į juos žiūri?

Istorija paduoda tukstančius paveiklų tokių žmo-
nių, kurie sugriebe progą, nuveikė darbus silpniesiems
žmonėms išrodžiusiems neįveikiamais. Sumanumas, išna-
šus darbas prašalina jiems pasaulio sunkenybes.

Nelauk netikėto atsitikimo. Imk paprastą ir pada-
ryk iš jo netikėtą atsitikimą.

Rytą rugpjūčio 6 d. 1838 metų žibintojo dukterį
Londono tarp Anglijos ir Škotijos prizadino garsus bal-
sai, kurie veržėsi pro vėjo gaudimą ir bangų kriokimą.
Jurėse siuto audra su neapsakoma spēka. Mergaitės tė-
vai tų balsų negirdėjo, bet per žiuroną pamatė devynis
žmones, besikabinančius į sudaužytą laivą, kurio dalis už-
kibo už salos pusmylį nuo krašto.

— Nieku negalime jiems pagelbėti — pasakė Vi-
lius Darling, žibintojas.

— Bet kurgi, galima eiti jiems į pagalbą! — sušū-
ko jo dukterė, meldama su ašaromis tėvą ir motiną, pakol
tėvas neatsakė. — Gerai, Gracijai, sutinku, nors esava ki-
tokios nuomonės. — Išsistumdami, sujūdusias juos mažą
valtelę, kurią vėjas mėtė, kaip šipulį. Tą syk pasirodė

Gracijai, kad jos smegenys teip pat juda pritardami slun-
tančiam audrai. Tačiau, vėjo sparnais nešami, kuris glo-
stė prieš juos jurių paviršių, lygino aukštas bangas, gir-
dėdami nelaimingųjų šauksmą, ji įgijo milžinišką spēką.
Įgijo ji netikėtą spēką ir didvyre-mergaitė važiavo kartu
su tėvu. Pagalios nelaimingieji pasijuto ant kranto.

— Te Dievas tavę palaimina! gera tu mergaitė —
sušuko vienas iš jų, žiūrėdamas įstabiai į tą mergaitę, ku-
ri tūlindama nuveikė darbą, kuris daugiau garbės padarė
Anglijai, kaip darbai ne vieno jos valdono.

Netoli jurių žibinto Lime-Rock'e 1855 metuose iš-
varto, iš valties keturi jauni vaikinai ir įpuolė į šaltas su-
judusių jurių bangas. Sargo Leviss'o nebuvo namie, jo
ligusta žmona nieko negalėjo padaryti; tačiau jų dukterė
Ida, dvylikos metų mergaitė, leidosi siauroje valtyje į ju-
res ir išgelbėjo tuos žmones. Laikė paskutiniui 30 metų
išgelbėjo 9 kitus nelaiminguosius. Tuos darbus atliko be
jokios pagalbos ir parodė vikrumą ir stiprybę lygius jos
narsumui.

— Jeigu leisi pamėginti, man rodos, padarysiu ką-
nors naudingą — tarė vaikėzas, kuris tarnavo virėjo pa-
gelbininku Signora Faliero rumuose, kaip pasakoją Jur-
gis Cary Egleston — Daug svečių buvo pakviesta į puotą,
kuomet valandą prieš jai prasidėjant, cukrininkas, kuris
turėjo padirbdinti puikę piramydą stalą papuošti, prane-
šė, kad piramydą jam nenusiėmė.

— Tu? — tarė nustebeję maršalas — ir kas tu per
vienas, tu, kuris rumuose tarnauji už virėjo pagelbinin-
kų?

— Esu Antonio Canova, Pisano dailininko ainis —
atsakė išbalusiu veidu vaikėzas.

— Na, o ką gi tu gali padaryti? — paklausė marša-
las.

— Galiu ką nors padaryti, kas stalo vidurį papuoš,
jeigu tik man leisi pamėginti.

— Maršalas leido Antanui parodyti ką mokąs. Pa-
reikalavęs sviesto, virėjo pagelbininkas umai nulipino iš
jo didelį gulintį liutą, kurį maršalas labai nustebejęs pasta-
tė ant stalo.

Prasidėjo pietūs ir daugelis didžiųjų pirklių, kuni-
gaikščių ir Venecijos bajorų įėjo į valgomąjį kambarį.
Svečių tarpe buvo teip pat ir dailės žinovai. Kuomet jie
pastebėjo tą iš sviesto padirbtą liutą, tai matydami tokio
genio darbą žiūrėjo ko įėjė į tą butą. Ilgai ir atydziai
prisijūrinėjo liutui, pagalios paklausė signorą Faliero,
kuris-tai didis skulptorius sutiko ant teip silpnos medegos
sunaudoti savo talentą. Faliero nežinojo ką atsakyti, pa-
klause maršalo, o šis įvedė į butą Canovą.

Kada-gi svečiai patyrė, kad liutą padirbdė virėjo
pagelbininkas, pietūs virto valdžėmis jo garbei. Turtin-
gas šeimyninkas pažadėjo savo lėšomis leisti vaiką moky-
tis pas garsiausius dailininkus ir išpildė pradžias. Bet ši
proga neišpaikino Canovą. Ir tolimiesiam laikui pasilikio
jis tuo patiu prastu, bet doru vaiku, kuris stengėsi būti
geru kilmės taisytoju savo senelio Pisano dirbtuvėje.
Esti žmonės, kurie niekuomet negirdėjo, kokiū būdu Can-
ova sunaudojo pirmutinę progą, bet visi žino apie jį,
kaipo vieną didžiausiųjų dailininkų visų amžių.

Silpniausia progos atsitinkant, stiprus gi patis
jį sau sutveria.

„Geriausi žmonės — sako E. H. Chapin, — ne tie,
kurie laimės laukia, bet tie, kurie ją iškovoją. Eik dra-
siai prie pasivėjimo, laimėk jį ir padaryk jį savo tarnu.“

— O kaip norėčiau būti turtingu — pasakė žino-
mas Philadelphiajį vežėjas, kuris daug burnų išmaitinti
namie turėjo.

Kodėlgi negalėtumei būti turtingu — paklausė
Stepten Girard, kuris išgirdo tą balsai išartą gėdimą.

— Nesuprantu, kaip būti turtingu be pinigų — at-
sakė vežėjas.

— Tam tikslui nereikia pinigų — atrėmė Girard.

— Gerai, jeigu Tamsta man pasakys, kaip galima
būti turtingu be pinigų, tai be abejo neprimiegosiu bul-
vių pelenuose.

— Rytų uoste parduoda per licitaciją konfiskuotą
arbatos laivą — tarė milijonierius — eik ten, nupirk jį, o
paskui ateik pas mane.

— Bet aš neturiu pinigų nupirkti visą arbatos laivą
— atrėmė vežėjas.

— Neprivalai turėti pinigų, sakau tau — tarė Gi-
rard piktai — eik ten, pažadėk, kad nupirksi visą arbatos
laivą, o paskui ateik pas mane.

Ant rytojaus licitantas apgarsino, kad pirkčiai gali
pirkti vieną skrynute, ar visą prekinį, pirkdami svariūs.
Vienas kolonijališkų prekių pirkikas pakėlė kainą aukš-
čiau, negu buvo licitanto apgarsinta, kada tuo tarpu ve-
žėjas pakėlė dar aukščiau, iš ko visi čion esantieji nuste-
bo.

— Paimsiu visas prekes — tarė ramiai, kaip prasi-
dėjo pardavimas. Licitantas stebėjosi, bet kada patyrė,
kad pirkikas buvo pono Girardo vežėjas, permainė nuomė-
nė.

Tuoju išsiplatino mieste žinia, kad Girard pirkio
daug arbatos, kaina bematant pakilo keliais centais ant
svaro. — Eik ir parduok tavo arbatą — tarė ant ryto-
jaus garsusis pirklys. Vežėjas greit pardavė arbatą, nes
pardavinėjo už pigesnę kainą ir į keletą valandų uždirbo
50 tukstančių dolerių.

Autorius nepagiria tokio būdo reikalų vedimo, bet
primena vien atsitikimą, kaipo progos sugriebeimo pavyd-
į.

Panaši proga gal atsitikti vienam iš milijono, te-
čiau buna aplinkybės, kurias galite apversti savo nau-
dai, jeigu tik pašorsite dirbti.

— Esi per jaunas — pasakė administratorius
Manchester, pilyvelgė į vietos įieskantį vyrą.

— Tokiu būdu atsakyta man prieš keturis ar 5 me-
tus — tarė Robertas Oven, bet nelaukiau dar šlandien iš-
girsti tą patį.

— Kiek kartų per savaitę būni girtas?

— Dar niekuomet mano gyvenime nebuvau girtas

— atsakė Oven rauduodamas.

— Kokių išlygų reikalauji?

— Tris šimtus svarų metams.

— Tris šimtus svarų metams? Ana šlandien jau
buvo keletas įieskančių vietos; bet jų reikalavimus drau-
ge sudėjęs, nebutų tiek, kiek tu reikalauji.

— Niekis ką kiti reikalavo, aš negaliu imti mažiau.
Uzdribiu tris šimtus svarų darbu.

Ir jaunikaitis, kuris niekuomet nebuvu jokioje di-
dėnėje bovelnos verpykloje, gavo vietą fabrike kame dir-
bo 500 ypatų. Tirinėdamas naktinis mašinas, audimus
ir jų išdirbimo būdą, pažino kiekvieną smulkmeną trumpu
laiku ir netrukus nebuvu jam lygus: tame amato sky-
riuje visame Manchestere.

Progos stoka yra amžinu silpnapročių, klajunų pa-
siteisimu. Prielankios progos! Kiekvieno žmogaus gy-
venime daug yra tokių valandų! Kiekvieną lekiją mo-
kykloj, kiekvienas egzamenas yra prielanki proga moki-
niui; kiekvienas straipnis laikraščio bendradarbiui; kiek-
vienas klientas advokatui; kiekvienas pamokslas klebo-
nui. Kiekvienas dalykas visokiame reikale yra proga —
proga pasirodyti nuolankiu, proga pasirodyti drąsiu, tei-
singu; proga surasti sau draugus. Kiekvienas prirody-
tas įsitikėjimo faktas tau yra toki proga. Kiekvienas at-
sitikimas sloginantis tave yra brangus. Gyvenimas tai
privilegija išbandyti spēkas, o kada ta privilegija yra
drąsiai priimama, prielankios progos atsitinka sulyginant
tavo gabumą daug greičiau, kaip kad jas spėsi išnaudoti.
Jeigu vergas, kaipo Fred Douglass'ą, galėjo iškelti į kal-
bėtojus, išleidęjus, dėlko tad tu turi būti nusukresniu
baltos veislės vaike, kuris esi turtingiau apdovanojus su-
lyginant su Douglass'u, neturėjusiu nieko, dargi laisvės?

Tik tinginys, o ne darbštus žmogus skundžiasi,
buk laiko, ar progos trūksta. Kai kurie jauni žmonės
daug daugiau naudojas iš tokių progų, kurias ne vienas
atmestų neatkreipęs akies, kaip kiti per visą savo amžį.
Kiekvienas žmogus, su kuriu susitinki, kiekvienas kas-
dieninis atsitikimas duoda kiek-nors naudingų žinių ar
ypatishų turtų rinkimui.

„Nėra žmogaus, kurį Laimė nė kartą nebutų atlan-
kusi“ — pasakė vienas kardinolas, — „bet jei patiria,
kad tas žmogus nėra prisirengęs jos priimti, įeina pro du-
ris, o išeina pro langą.“

— Kaip jos vardas — paklausė kas-zin-kas, apsi-
lankęs dailininko-taisytojus dirbtuvėje, pamatęs figurą,
kurios veidą dengė plaukai, o prie kojų buvo sparnai.

— Proga — atsakė dailininkas.

— Kodėl jos veidas uždengtas?

— Nes žmonės retai ją pažįsta, kuomet pas juos at-
silanko.

— Kodėl sparnus turi prie kojų?

— Dėlto, kad greitai dingsta, o jei kartą atsirau-
kia, sunku yra jos prisilaikyti.

Gyvenimas pilnas prielankių progų. Nebuva jos
dramatiškos, nė didelės, o tik svarbios tiems, kurie gei-
dia ko-nors pasiekti. Kornelijus Vanderbilt matė gerą
progą laivų plaukiojime ir atkreipė visą atidžią į laivų
plaukiojimą. Draugai nustebo, kuomet pamatė pame-
stais gerai einančius reikalus, o paėmusi užveždos vietą
ant vieno pirmutinių laivų už tukstantį dolerių algos me-
tams.

Livingston ir Fulton išgavo tiesią plaukiojti New
Yorko vandenys, bet Vanderbilt skaitė tą neteisingu ir
tol kovojo, kol tiesia plaukiojti netapo atsaunkta. Išdas mo-
kėjo tą syk didelius pinigus už Europos prekių pervežimą,
Vanderbilt pasiaukėjo pervežti jas be tų pinigų ir geriau
patarnauti. Jo auka tapo priimta ir tokiu būdu davė
pradžią dideliui prekių ir žmonių važiojimo amatui.

Užmatydamas geresnią ateitį geležinkeliams tokioj
šalyje kaip Suvienytos Valstijos, įsigijo i tą dalyką su
visa energija, kam jis ir tiko, ir davė pamatą šendieniškai
Vanderbilt'o sistemai.

Jaunas Pilypas Armour įstojo į ilgą Forto-Niuerpku
karavaną ir perkeliavo ilgus Amerikos tyrus, su viskuo,
ką turėjo paprastame vežime mūlais vežame. Sunkus
darbas ir didelis pelnas iš kasyklų, gausiai surinktas, pa-
dėjo jam šešiais metais vėliaus uždėti didelį javų vertyk-
lą Milwaukee. Devyniais metais vėliau jau turėjo pusę
milijono dolerių. Bet prielaukiausia progą sau matė
Grant'o žodžiuose: „Pirmyn Richmond'o linkon!“ Vieną
rytą 1864 metais pabalė į savosandraugo Plaukinstono
duris, kuris vertėsi lašiniais.

— Vaziuoju pirmutiniu traukiniu į Nau-Jorką
kiaulienos parduoti, — tarė, — Grant'ui ir Stezman'ui
tas subrudimas jau kaulu gerklėje stovi ir kiauliena nu-
puls lig 12 dolerių boseliui.

Nuvaziavo į New York'ą ir paleido didelį transportą
po 40 dolerių už boselį. Prekes godžiai pirkio.

Garsus spekuliantas iš Wall-Street'o juokėsi iš ne-
patyrusio pirklio, bet jįms rodėsi, jie manė, kad kiau-
liena pakils lig 60 dolerių, nes karė ne-teip greit pasi-
baiga. Tačiau Armour'as norėjo parduoti. Grant'as
slinko toliau pirmyn. Richmond'o piliis puolė ir kiau-
liena atpigo lig 12 dolerių už boselį. Armour'as uždirbo du
milijonus dolerių.

Jonas D. Rockefeller matė prielankią progą žibale.
Visa tankiai apgyventa apelinė turėjo menką šviesą,
nors žibalo netruko; tiesa, valyti buvo teip nepatanku,
kad nors ir išvartas buvo negrynas ir nevisai bepavojin-
gas. Tą progą jis nusprendė išnaudoti. Paėmęs į talką
Samuelį Andrews'ą įtaisė mašinų krautuves, kame abudu
dirbo, Rockefeller dar 1870 metuose paleido vieną žibalo
boselį, geresniu būdu vartytą, ką išrado jo sandraugas.
Nuo to laiko įgudavo geresnė žibalo rūšį ir įgijo didesnę
pasisekimą. Trumpu laiku priėmė dar trečią talkininką,
Flagger'ą, bet nežilgo Andrews pasirodė nepakankintu.

— Už kiek išsidėdėtumei tavo pelno dalies — pa-
klause Rockefeller'is.

Andrews parą ant sklypo popierio: „milijoną do-
lerių“. Praėjus 24 valandoms Rockefeller užmokėjo jam
tuos pinigus. Į 20 metų mažas žibalo varymo būtas, ku-
ris kartu su įrankiais nebuvo tukstantio dolerių vertas,
persimainė į milžinišką krautuvę „Standard Oil Trust“,
kurios vertybė kartu su vertimos kapitalu siekė 170 mili-
jonų dolerių.

Tai yra progos išnaudojimo pavydziai turtus įgy-
jant.

Ant laimės, yra ir nauja eilė elektrotechnikų, in-
žinierių, mokslinčių, dailin

Apsireiškimai atmosferoje arba Meteorologija.

Pagal Prof. Wojeikova.

tesni buvo ilgi vasaros laike lytus, juo tankiau buvo greitai praėjusios, bet smarkios, audros ir trumpi, bet smarkūs lytus, laike tokių audrų per trumpą laiką puola iš debesų labai daug lytaus. Toki smarkūs lytus kartais buvo net vodingi augmenims. Jie suplaka žemę, stabdo apsimainymą gamtą, nuplauja ir nuneša į grabes ir lomas daug maitingų medžių ir tokiu būdu po smarkių lytų gana tankiai augmenys dar labiau atjauna įtekme stokos drėgnumo negu prieš tokius smarkius lytus.

Apie daugumą puolančio iš debesų drėgnumo Maskolijoje galima padaryti sekančius išvados:

1) Daugumas puolančio drėgnumo iš pradžių, nuo šiaurų pietų link, didinasi iki 50—55°, taigi iki Lietuvos rubežių, bet paskui toliau į pietus vėl pradeda mažintis.

2) Kadangi vandens garai ateina iš vakarų, tai ir daugumas puolančio visokiame pavidaluose iš debesų vandens per jėstius metus mažinasi nuo vakarų rytų link: juo kokia Maskolijos dalis guli labiau į rytus, juo mažiau ten buvo lytaus. Tą ypač galima patvirtinti žiemos laike, kadangi tasyk daug didesnis temperatūros skirtumas ties jūromis ir sausumais. Aštunt, didesnė dalis vandens garų nupuola vakarinuose kraštuose, rytinėms dalims ir Siberijai lieka jų mažai.

3) Vasaros laike toks pasimazinimas puolančio iš debesų drėgnumo nuo vakarų rytų link neteip žinomas. Išėjus Priekarpatisko apskrįčio, kur buvo daugiau lytaus vasaros laike negu kur nors kitur Maskolijoje, lytus skirstosi gana lygiai nuo Nemuno ir Vislos iki Jenosojų, Siberijos, visoj vidurinė juostoje. Tas pats nuo to, kad vasaros laike ant viso kelio drėgniausi, taigi vakarinų ir pietvakarinų vėjų temperatūra būna beveik vienoda ir apart to, vandens garai kylanti iš žemės, vandenų ir iš augmenų, ypač iš girių medžių, sugrąžina orui drėgnumą, koks toliau ir vakarus nupuola lytaus pavidale. Todėl tai daugumas vandens garų tik nežnaimiai pasimazinant į Maskolijos vidurius. Girios ilgai išlaiko drėgnumą ir atiduoda jį orui per garavimą medžių lapų.

Visuose paminėtuose plotuose daugiausiai lytaus puola nuo balandžio iki gegužės. Išėjimą vertia tik Kirgųžų stepai, kur lytus nelygiai ir nepastoviai paskirstytas. Šiauriniuose Maskolijos kraštuose pirmutinės perkunijos buvo gegužės mėnesį, o drauge su joms ir pirmutiniai smarkūs vakariniai lytys; pietiniuose kraštuose, nors perkunijos buvo ankščiau, bet smarkios ir čia buvo tik gegužės mėnesį.

Vakarinėje Maskolijoje, nuo 50—60° šiaurinės platumos, taigi Lietuvoje ir Latvijoje, smarkiausi lytys buvo liepos mėnesį, o į pietus nuo čia berzelio mėnesį, tas, be abe-

jonės, buvo todėl, kad pietiniuose apskrįčiuose jau berzelio mėnesį sanlygos tinka besidarymui audrų: oro temperatūra 17—19° C. ir drėgnumas paeinantis nuo garavimo vandens iš žolių, javais užsėtų dirvų ir pievų. Viduryj vasaros garavimas pasimazina, kadangi nokstančiuose šiauduose nėra per daug drėgnumo, bet temperatūra dar vis didinasi, taigi buvo sanlygos neatsakančios besidarymai lytinių debesų. Užtai liepos mėnesį kraštuose, labiau į šiaurius gulintuose, temperatūra buvo 17—19° C., o daug esančių tuose kraštuose girių ir klampynių suteikia pakaktinai drėgnumo. Taigi sanlygos besitvėrimui audrų čia buvo vienu mėnesiu vėliau.

Priežastys, kurių dėl stepų plotuose mažai buvo lytaus ir sniego yra yvairios. Žiemos laike ten pučia sausi rytiniai vėjai, todėl ore permaži drėgnumo, o jeigu juo yra ore permaži, nepuola jis ant žemės lytaus ar sniego pavidale. Ypač Aralo-Kaspiškuose stepuose, vidurinėje Azijoje, labai mažai buvo sniego žiemos laike. Žemės paviršius išdžiūvęs, nuo jo kyla labai mažai vandens garų, oras todėl ir vasaros laike labai sausas, aplinkybės besirinkimui vandens garų neat-sakančios. Pietinės Europinės Maskolijos stepuose audros ir lytys buvo tik umai užstojus šiaurvakariniam vėjui, kuris umai atšaldo orą ir tokiu būdu palengvina sutirštimą esančių ore vandens garų. Juo toliau į rytus stepuose vidurinėje Azijoje, juo oras šiltesnis ir sausesnis, audros ir lytys pasitaiko rečiau, nors audros ir lytys buvo kartais ir vidurinėje Azijoje.

Pietinėje Maskolijoje lytys pasimazina rugsėjo ir spalio mėnesiuose kaip kokios vietose piutės, o pasidagina lapkričio mėnesį. Mat tuose mėnesiuose persveria čia sausi rytiniai vėjai. Lapkričio gi mėnesį tankiau pučia pietiniai vėjai, o drauge su jais buvo daugiau lytaus ir drėgnumo.

Apart daugumo lytaus ir sniego, svarbiu dar yra skaitlius dienų, kuriose lyja arba sniega.

Daugiausiai lytaus buvo paveikslas Peterburge ir Revelyje piutės mėnesį, vidurinėje Maskolijoje, su šiauriniu kraštu juodžemio juostos — liepos mėnesį, o Tiflise, ant Kaukazo, jau gegužės mėnesį. Pietinės pakrantės Krimo pussalio daugiausiai lytaus buvo žiemą. Pradžioje rudens, rugsėjo ir spalio mėnesiuose, daugumas puolančio lytaus beveik visur pasimazina, ir tai žymiau pietiniuose negu šiauriniuose kraštuose. Šiuose mėnesiuose mat atsitinka persikeitimas smarkiai, bet trumpai besitrukančių lytų į smulkias, bet ilgai, kartais porą dienų besitrukančias. Spalio mėnesis yra sausas mėnesis pietinėje Maskolijoje.

Daugiausiai vandens nupuola lytingoj dienoj, priekarpatų juostoje, kaip antai: Lvo-ve, Tornopolij (Galicijoje), Kišineve (Besarabijoje) ir t. t. Paskui eina tuos vietos juodžemio ir pietinės Maskolijos stepų juostos; toliau eina Lietuva ir Latvija; mažiausiai gi lytaus vieną dieną nupuola: Uralske, Astrachanuje, Baku, taigi tokiuose kraštuose kur apskritai mažai nupuola vandens. Imant vidutiniską žinią surinktas per tris mėnesius, išpuola, kad vieną lytingą dieną (Toliaus bus.)

SIS-TAS IS TECHNIKOS.

J. ILGAUDAS.
(Užbaigta.)

glis. Pirmutinė gamtos pajiega, kuriaja, be abejonės, žmogus pradės naudotis, yra vanduo. Jau ir šiandien, kuomet da anglis nesibaigia, jau pradeda naudotis vandens pajiega. Senovėje, tiesa žmonės taja pajiega teipgi naudojosi, bet ne tokiu praktišku būdu. Vienok kuomet pradės anglis baigtis, galima tikėti, kad nebus jau nė vieno upelio ant žemės, kurio vandens pajiega nebus sunaudota. Žmonės pabudavos ant kiekvienos upės ir upelio daugybę turbininių įtaisų ir jomis sunaudos vandens pajiega. Vandens pajiega tolydiai neišsidirbs kaip užvaduotoja besibai-giančios anglių pajiegos, bet stos tiesiog kaip anos konkurentė. O kada anglis galutinai pasibaigs, neišstengs beatikėti ir užduotį anglių pajiegos ir žmonės bus priversti įieškoti sau kito pajiegos šaltinio.

Šiandien jau žmonės maždaug naudojasi vandens pajiega su pagalba turbinų. Paveizdan, šešios turbinos, įstatytos Niagaros vandenskrityje, pagamina 100000 arklių pajiegu, o tą, žinoma, galima da daug kartų padidinti. Garsus elektrotechnikas Tesla, buvo užsimanęs sunaudoti visą pajiegu vandens Niagaros vandenskrityje ir apskaitė, kad taja pajiega galės apviesiti visą New Yor-

ką kaipi dienos šviesa, galės visas mašinas varyti, elektriškus karus, geležinkelius ir da liks daug pajiegos, kurią galės atiduoti kitiems pašalinams miestams. Kad, tas, gal, ir būtų atsiekiama negalima užginti, nes šiandien negalima da atsakančiai sunaudoti vandenskrityje pajie-gą, vienok ateityje, be abejonės, žmonės daugiau pajiegos iš vandenskrityje išgaus, o ant galo, gal, ir išsipydis svajo-tojas Teslos svajonės. Kiti tas angliškas inžinierius užsi-manė vandens pajiegu upės Mississippi sunaudoti ir da-bar dirbdina volą, kuris, kaip mena, neužligio bus gatavas. Tas inžinierius teipgi nori pagaminti 1000000 (vieną milijonų) arklių pajiegu. Ar tas jam pasiseks, pamatysime ateityje.

Iš privestų paveikslėlių matyti, kad žmonės jau stengiasi vandens pajiegu sunau-doti, ir kad pagamins atsakančiomis prietaisomis, milijonus arklių pajiegu. Vienok gali atsitikti, kad nėsunaudojus pajiegos, vandens viejų upių ir upelių nepakaks žmonių reikalsams. Ir ką ta-da daryti?

Bet ant žemės yra, apart upių ir upelių, da ir daugiau vandens: yra da plačios jū-rės.

Pirmiausiai bus galima sunaudoti viltinį pajiegu. Šiandien jau daromi mėginimai sunaudoti minėtą pajiegu, vienok įtaisos perbrangiai atsielna, užtai neapsimoka dar-

taja pajiega naudotis. Ir kasgi dėtų pinigų ant brangių įtaisų, kuomet tą pačią pajiegu galima gauti daug pigiau pavidale anglių? Vienok ateis laikas, kad ir tą pajiegu žmonės išmoks gerai sunaudoti.

Apart paminėtos jurių vandens pajiegos yra da ir kita, daug pilningesnė ir beveik amžina pajiega t. y. pajiega jurių vandens pasikėlimų ir nuslugimų. Jau ir šiandien stengiasi inžinieriai tą begalinę pajiegu iki tulam laipsniui sunaudoti, bet keblumas tame, kad nėra atsakančių prietaisų ir aparatų, kad sunaudojimas tos pajiegos atneštų geistinus rezultatus. Ateityje, be abejonės, pasi-gers įtaisos ir aparatai ir žmonės galės tą milžinišką pajiegu kuopaktiškausiai suvartoti. Sekantis paveikslėlis parodys, kiek būtų galima išgauti pajiegos.

Didelis tavorinis laivas, sakysime, sveria 10000 tonų, t. y. 10 milijonų kylogramų, arba apie 25 milijonus svarų. Skirtumas augščio vandens tarpe užtvinnim ir nuslugimo yra paprastai 3 metrai. Taigi, i šekias valandas laivas būva augštin pakeltas ant 3 metrų. Šitas pakėlimas atsakytų abelnai 20 arklių pajiegai. Tiesa, paprastas naujagdyninis tavorinis laivas būtų per brangus kaip 20 arklių pajiegu motoras, vienok tam tikslui nereikalingas brangus laivas—paprasta, išlentų sukalta skrynja, 10 metrų ilgio, 20 metrų pločio ir 5 metrų

storio, apkrauta kokiais 5000 kubikais metrais smilčių, atliktų, be abejonės, tą patį darbą, ką ir brangus laivas. Jeigu gi skrynja bus 10 metrų storio ir apkrauta su kitais smilčių, pagamins 40 arklių pajiegu. Ant 100 ketvirtainių metrų galėtų 5 tokios skrynjos gulėti, t. y. ant tokio ploto būtų galima 200 arklių pajiegu sutverti; ant ketvirtainio kilometro 20000 arklių pajiegu. O jeigu apkrautume tokiomis skrynjomis plotą 50000 ketvirtainių kilometrų, tai ap-turėtume 10000000000 (10 milijonų) arklių pajiegu. Šitas, žinoma, yra jau svajonė.

Vienok skaitlinę privedžiau vien parodymui, kokios milžiniškos krautuvės gamtos pajiegu da neišnaudotos. O šitos krautuvės neišsemiamos. Kaip ilgai bus jurės ant žemės paviršiaus ir kaip ilgai sukeis mėnulis aplink žemę, teip ilgai galės žmonės iš tų milžiniškųjų pajiegos krautuvų pasinaudoti.

Vienok da ne visos gamtos pajiegos išskaitytos. Liko da neapkalbėta vėjo pajiega. Jau senovėje naudojosi žmonės taja pajiega, vienok nės šiandien sunaudojimas tos pajiegos ne kasžin kiek didesnis. Sunkumas sunaudoti tą pajiegu yra tame, kad vėjas nepastovus, bet jo smarkumas mainosi, pajiega būva tai mažesnė, tai didesnė. Ateityje, žinoma, žmonės ir taja pajiegu geriau sunaudos. Kada žmonės išsiras geresnius akumulatorių, galės laike vėjo daug elektrikos pagamin-ti, o beveik visą laiką galės ją sunaudoti. Bet jeigu pasisektų žmogui bent ant kiek audras į savo vežimą užkinkyti, tai jau tikrai nepritrūktų pajiegos. Kartais viena audra turi tiek pajiegos, kad galėtų net visas mašinas ant svieto varyti per visus metus! Šiandien padaro audros žmogui nuostolius, bet tuomet atlygintų ir padarytų naudą.

O kasgi gali pasakyti, kad žmonės neišmoks ateityje taja pajiegu įkinkyti, neišmoks ją sunaudoti? Šiandien žmogus jau tiek visokių pajiegu valdo, tai kodėl negalėtų jis ir taja pajiega apvaldyti, bent iki kokiam laipsniui?

Galų-galė liko da viena pajiega, galingiausi ir motina visų paminėtųjų, t. y. saulės pajiega. Saulė sutvėrė anglis, gimdo vėją, upelius, vandenį, tai kodėl nebūtų galima iš jos tiesiog pasinaudoti? Žinoma, visos saulės pajiegos nereikia sunaudoti, nes tuomet neliktų palaikymui organiko svieto; debesis neidarytų daugiau, taigi, lytaus nebūtų, žodžiu sakant, dalis pirmiau paminėtų pajiegos versmų išsisemtų.

Vienok besinaudojant iš saulės pajiegos, galima su taja labai ekonomiškai apsieiti. Saulės pajiega galima sunaudoti tikrai ant kokios 1000 metrų plačios juostos ties ekvatorių. Sunaudojant saulės pajiegu ant tokio ploto, būtų galima gauti daug, daug milijonų arklių pajiegu, būtų galima pagaminti daug daugiau pajiegos negu šiandien taja gali padaryti visos garinės mašinos ir turbinos ant viso svieto.

Bet nė čia da nepasibaigia svajonės. Galų-galė būtų galima da sunaudoti pačios žemės šilumą. Vienok jeigu mokslinčių tvirtinimai būtų teisingi, kad mūsų žemės viduriuose yra daug radiumo, tai būtų galima galų-galė ir tuom pasinaudoti, kas, išties, būtų praktiškausiai ir pigiausiai pajiegos tvėreju.

Vistiek, kaip ten nebūtų,

žemė vystėsi per milijonų milijonus metų, užtai ir turi pajiegos ant milijonų metų ir nereikalaunama bijotis, kad kada nors visos pajiegos versmės išsisems ir kultura sustos. Ant žemės yra da tiek daug energijos versmų, kad net sunku tą viską mintimis apimti. Kaip seniai elektrika išrasta, o kokius didelius darbus ji atlieka! Perels da, keletas dešimčių metų ir mes pamatysime da didesnius stebuklus, apie kuriuos, gal, nėsapniuoiti nesapnuojame.

Baltasis Kurmis.

PARAŠE LISA WENGER-RUTZ.

Tarpe kurmių buvo įvykęs didelis sumišimas. Visi buvo sustoję į ratą ir kuždenosi.

— Kas jį matė? — užklausi senis kurmis.

— Aš, aš, aš, — rėkė vieni už kitus.

— Ar išties jis baltas? — užklausi senis.

— Kaip aniegas, jis neturi nė mažiausio plaukelio juodos parvos, — atsiliepė baltas jauna kurmienė. Išgandęs nutilo visas kurmių ratelis.

— Išties, kas bus, — pratarė senis kimu balsu, — jeigu jau net kurmiai pasidragino pasipriešinti seniams papročiams ir nori įvesti naujus!

— Gal jis nudažytas — pratarė kitas.

— Ne — atsakė jaunoji kurmienė, — jis tikras! Jo oda rožiniai-pudona!

— Matyt gerai prisidūrė jai baltamjam, — su pašaipu pratarė kitas kurmis.

— Teip! Ant kiek su mažomis akutėmis galėjau išu-rėti!

Visi nusistebėjo.

— Aš balsuoju; kad baltąjį kurmį iš namų išvyti — pratarė vienas iš senesniųjų. Buvo jis paprastas kurmis, su trumpa, pilka uodegaite. — Kaip greit gali tokis pasi-šausėlis mūsų jaunimą su-daryti, kaip greit įvestų jis tuos netikusius įpročius pas jaunimą! Girdėjau teipgi, kad maistiskas kalbas laiko!

— Maistiskas kalbas! — sušuko senis, — tas blogiausias! Tikrai nieko naujo! Jokių permainingų! Aš pažyčiu svietą! Gyvenau jau gana ilgai jame! Kurie yra svietė tikrai laimingais ir išmintingais! Senis palenkė smalių sukelį ir primerkė skersas akules. — Mės, mės, kurie naudojamesi patyrimais gentkarčių ir atmetame visus naujus užmanymus! Šalin su baltuoju kurtu!

— Šalin su baltuoju kurtu! — šaukė visi. Vien nešaukė tą jaunoji kurmienė.

— Jis tur didesnius akis negu visi kiti kurmiai, — pratarė kurmienė savo draugė, — jis gali į kiekvieną pažūrėti ir jo akys žiba!

— Tą negaliu suprasti — atsakė užklaustoje. Tuom tarpu atbėgs jaunas kurmis. — Ar žinote, ką baltasis kurmis sako! — šaukė istolo atbėgdamas kurmis.

— Ką — sušuko visi ir apstoję atbėgusį.

— Jis sako, kad mes turime įgauti didesnius akis! Aš pats tą girdėjau!

— Didesnius akis — suriko diktai visi klausytojai — Kam jo!

— Jis sako, kad mes turime geriau matyti!

— Geriau matyti! Ką tokio, — suriko vėl visi kurmiai, — išties, ką nori jis padaryti?

— Jis sako, kad mes turime išmokyti matyti gražumą virš mūsų urvų!

— Jis pasiutęs, pritarė pilkuodegia.

— Jis maistininkas, revoliucionierius! — rėkė vienas už kitą.

— Jis asilas — atsakė senis. — Išmokyti geriau matyti! — Ar matė kada nors kurmiai gerai? Ir beto: Ar yra apart mūsų urvų ko nors tokio gražaus? Jis yra asilas arba idealistas, kas tą patį reiškia!

Tuom kartu pasidarė šviestu toliausiame gale urvo. Atėjo baltasis kurmis.

— Čia jis; jis ateina, — kuždenosi kurmiai. Visi išplėtė savo akutes, ištiesė savo sprandus ir sujudinti apsi-reiškimo mosavo su savo trumpomis pilkomis ir rudomis uodegaitėmis. Vienok visi tylėjo, net ir senesniais.

Baltasis kurmis užklausi: — Kodėl turite aš pasitraukti? Ar aš jums ką blogo padariau?

— Ne — atsakė pilkuodegis, — bet tu esi baltas, o mes juodi!

— Tu nori įvesti naujus papročius! sušuko senesniais.

— Tu sakai, kad mes ne-mokame matyti, — sušuko kiti.

— O tas juk pilna teisybė, — atsakė su patikrinimu baltasis kurmis.

— Jus matote vien tą ką norite matyti, o ant žemės galima tiek daug matyti!

— Mums nereikia nieko matyti — rėkė kurmiai.

— Mės žinome viską ant atminties — sušuko vienas.

— Mums nepatinka tavo giriamaus gražumas ir daftumas — rėkė kitas.

— Mėginkite nors kartą — meldė baltasis. — Pamatysite kaip labai jums viskas patiks! — Ir su užsidegimu pridėjo jis: — Jeigu jums jau pervėlu išmokyti matyti, tai pavylykite man nori jusų vaikus išvesti! Išleiskite nors kartą juos ant žemės ir parodykite jiems dailumą mėsulio ir mirgančių žvaigždžių šviesą!

— Suviliojote! Jaunimo sudarkytojas! — suriko pik-tai senis, — dabar išpažinau-tave! Nesutikimus nori tu pagimdyti tarpe mūsų jaunimo! Nepasikankina nori tu pasėsti! Pasididžiavimą nori išauklėti! Mės, senieji, turime gėdėtis savo mažomis akutėmis prieš jaunimą! Pažįstu tave ir tavo bendraugus. Teip mėnuj ir žvaigždes! Tuos butime jau seniai pamatę, jeigu tas būtų gerai kurmiams! Šalin! Šalin iš mūsų urvų!

J. Ilg.

Rusijos padėjimas arba galas.

Kiekvienas, skęstantis, ar nelaimėj esantis, griebiasi paskutinio įpagio, arba šaukia draugų pagalbos. Teip ir Rusija. Visi žinote, kad caro supuvęs sostas virsta ir nuvirs. Rodos, neateiras pasaulėj žmogaus, kuris Rusijos vežimą, bėgantį kreivomis rėlėmis į duobę, kurią patys biurokratai iškasė, sutūrė. Nereikia buti pranašu kokiū, bet ateitis aiškiai matosi. Priežodis sako: „Ką Dievas nori nubausi, tam protą atima.“

Visos civilizotos valstijos rengia visokias mokyklas, stengiasi žmones apviesinti ir pramonę pakelti. Bet Rusija elgiasi kitaip. Ji, mat, užsimanė visus inteligentus, pirmieivius, apsviestesnius žmones išnaikinti, kad jai bedirbant patamsoj juodus darbus, niekas ją nenupeiktų, o kad kojos nekliutų, prisiskina sau taką, arba, anot pačios valdžios išsitarimo, reikia išnaikinti visus galvalius priešingus jo šven-

tam sostui. Nepaiso Rusijos biurokratija visiškai ant apšvietimo; jiems užtenka nudrodyti išdaviko, kad tas žmogus priešingas sostui, nors jis ir yra, tiesą sakant, pirmutinis už tėvynę ir sostą, tuoj ir kerta daigiu lyginai žolę. Kiek tokių sukišo kalėjimuose, nugalabino, išsiunte Siberan, o kiti turėjo bėgti užsienin, kad išvengtų persekiojimų ir baisios reakcijos. Teip atsitiko ir su manim. Buvau pirmutiniu trokstančiu Rusijai gerovės, vienok, persekiojimas už teisybę per čielą metą ir šėp-teip išsisukęs keturoliaų są-tykiu nuo policijos medžioklės, turėjau ant galo apleistį są-voj mylimą kraštą.

Argi nekyla Rusijos biurokratija? Ji mat nori surinkti dumon visus tamsuolius ir kvailius, arba kitus, jai prilankius galvalius, ir su jų pagalba šalį valdyti. Juk tie jį dar labiau duobė įstumė!

Caras nė kartą išsitarė, kad jo širdis atgręžta į ukininkus ir kad ukininkų vargai—jo vargai, ukininkų kentėjimai — jo kentėjimai. Vienok ar tas tiesa? Pažiūrėkime. Farbrių darbininkams užkėlė kelias kapeikas ant dienos, bet ant ukininkų sprando trigubai uždėjo. Geležį, druską, naftą (gazą) ir visus reikalingiausius daiktus apkrovė nepakeliamais mokesčiais. Beto pakėlė neišgalimai mul-tą ant visų ukininkavimni reikalingų įtaisų. Mat sava-stis kiekvieno švento ir nepaliečiama! Bet tą galima vien pasakyti apie caro ir dvarpnių savastį, ukininkų savastį galima plėsti ir deginti. Ant Lietuvos ir Lenkijos užleido caras savo bernus, kurie žmonis vargina ir turtus sau krauja, o dabar pasisamdė savo apgynimui ir plėšimui ukininkų raitų policistų, kiekviename valsciūje po dešimtį. Šitie šalis lanksto po kaimus ir gando apšviestesnius, doresnius žmones, ukininkus apvagia, applėšia ir su vagiais daro gešeftą. Tai mat kokios neatlyginamos rando malonės!...

Randas giriaisi, kad ukininkams mokeskis panaikino, vienok pažiūrėkime kiek uždėjo: policininkas turi mokėti policijai už valaką žemės 8 rublius ant metų, pačtū 5 rublius, maito 20 rub. ir tt. Ot ir palengvinimai!

Rusija renka vien dumą todėl, kad užrubežiniams baukieriams ir ukininkams akis apdumti. Bet kas iš tokios dumos, jeigu joje pateks vien kvailiai? Žinoma, dalyvas joje ir nekvailiai. Bet, išvaikė pirmąją dumą, išvaikys ir antrąją; apie trečiąją uė nekalbėsiu.

Rusijos ministeriai išdavinėja vieną reformą po kita, kad tik kuodaugiausiai nekaltų žmonių išsenaugti, o kada jau sąjokas pilnas, pasitraukia nuo vietų. Tokiu būdu jie, mat, nusimazgoja rankas, lyginai Pilotas. Stolypinas, žinoma, ir teip pat jau nori padaryti. Net karės lauko teismasprigėrė jau pakaktinai — nekaltų žmonių kraujo, policija arba biurokratų sunis ne vienam kaulus sulaužė, ne vieną pasmaugė ir turtus išplėšė. Tai dabar atsitrauks nuo vietos ir bus nekaltas.

Vargdieniai žmonės laukė nuo dumos gerovės, o nuo pirmieivius, apsviestesnius žmones išnaikinti, kad jai bedirbant patamsoj juodus darbus, niekas ją nenupeiktų, o kad kojos nekliutų, prisiskina sau taką, arba, anot pačios valdžios išsitarimo, reikia išnaikinti visus galvalius priešingus jo šven-

aro bernų atimti galią, o nuo dvarponių žemę ir išdaityti bežemiams, tūl apribėjusi jų sauvale. Juk ne dvarponiai žmonis maitina, bet ukinkas. Dvarponiai ir raudas meta dabar visą būdą ant ukinkų, bet šitie, juk visiškai nekalti, nes ne ukinkai Rusiją prie bankrutu privarė, bet carė bernai. Nors dabar ir šaukia antrą dūmą, vienok ji juk negalės daug gero padaryti, nes diems ponams negali niekas tarnauti. Tada, žinoma, pramonė da labiau nupuls, muitai užaugs ir badas bus viso galas.

Dabar žiuri dar kitos viešpatystės ant Rusijos ukinkų, kaip ant didelės paramos, bet nuvarginti mokesčiai negalės ištesėti ir turės dvarponius išnaikinti, o tuomet žinoma, pasibaigs ir revoliucija. Taigi, ne dvarponiai-biurokratai pakels Rusiją, bet ukinkai ir darbininkai iškovoję laisvę, nuvertę carų nuo sosto ir prašinę visus jo bernus.

Petras Daugregis.

NAUJI IŠRADIMAI.

† Profesorius Korn, Munich, pasisekė išrasti seniai geidžiamą „Fototelegramą“ arba pernešimą fotografijos telegrafais keliu. Išradimas remiasi ant ypatingų teip vadinamų selenų, elektrinių teip perleisti, ant kiek šviesa įveikia. Padavimo aparatas susideda iš cilindro, besisukančio su pagalba laikrodinės prietaisais. Ant cilindro buvo užvyniota pernešama fotografija. Visi prietaisai įdėti tamsioje kambarėje su maža skylute. Per skylutę įeina kambarėlin šviesa, didelis liampas, kurios šviesa su pagalba linsos koncentruojama. Šviesos spinduliai pasiekia fotografiją besivyniojančią ant cilindro ir pagal įvairumą fotografijos dalių perleidžia ar atmuša spindulius. Taigi, pernešant fotografiją, elektriška srovė mainosi, veik buva didesnė, veik mažesnė, tas priguli nuo to kiek selenos plata gauna šviesos. Ant priėmimo stacijos teipgi yra cilindriškas aparatas, ant kurio užvyniota plona celuloidinė blėtelė. Šviesos spinduliai priėmimo stacijoje eina per alumininę blėtelę ir pagal didumą srovės perneša fotografiją ant celuloido. Kada fotografija nuimta, celuloidą nuo cilindro nuimta ir padaro fotografiją.

† Berlyne atliko bandymus telefonavimui be vielų; kalbėta buvo tarp Berlyno ir Nauen, taigi 24 mylios ir tas suvisu pasisekė.

NAUJI RAŠTAI.

Pergyventos valandos. (Karvojaus Laiškai.) Parašė K. A. K. Shenandoah, Pa. 1906 m. 140 psl.

Karvojaus laiškei pažįstami daugelį lietuvių skaitančių laikraščius, jie tilpo pirmiausiai „Žvaigždė“, paskui skiriamas atpausti kaip „Apšviestųjų lietuvių laikraštis Dirva“, ir ant galo be tokio visai nereikalingo užvadimo kaip „kaipo atskira knyga. Laiškų yra iš viso 43. Perkiatiniams juose visoki mūsų gyvenimo apšviestumai.

Lenkiško žiaigė laikraštį „Zgoda“ nuo tulo laiko teip straipsniai parašyti p. Jono Juozo Hertmanowiczio, žinomo užmanytojaus organizacijos „Zinydos“ autorius

grazioji šviesoj perstato lietuvių, galia vieno, kad straipsnius remia ne ant kokiu nors ištyrimų, ne ant teisybės, bet net per tankiai ant fantazijos. Fantastiški vietomis ir istoriškai pamėkintai ir mytologija. Paskutinių lietuvių gyvenimą p. Hertmanowicz dar mažiau patvirtina negu jų praeitį, kas turėtų rodyti kad jis laikėsi šio tolo nuo lietuvių veikėjų, todėl ir darbų ne pažįsta, arba pažįsta juos mažiau negu vienas lietuvis išsilavinęs vien iš laikraščių. p. Hertmanowicz sako, buk 1879 m. Tilžės susitvėrė „Lietuviškojo Rašto Draugystė“, kuri ant galo užėjo „Aušrą“. Tokios Draugystės nebuvo; suvėrė rados Lietuviškoji Literatiska Draugystė, bet ją susitvėrė ne lietuviai prikėlimui iš miego lietuvių, bet vokiečiai lengvistai užimanti tyrinėjimu lietuviškos kalbos. Išleidinėjimas „Aušros“ arba kelti iš miego lietuvių draugystei neužėjo ne ant mislies. Lietuvių į ją prigulėjo ir priguli mažai; daugiau buvo lengvistų universitetų profesorų ir tai ne vien Vokietijos; paveikslas, prie jos prigulėjo jau miręs docentas Vindobonos universiteto lenkas Hames; pagarsėjęs Anglijoj lengvistas Max Mueller, Peterburgo universiteto docentas Ivetlev, o jeigu ne klystu, ir Bodeine de Courteney. Ji ir dabar išleidinėja vokiškojo kalboj savo pranešimus. Gal p. Hertmanowicz mano apie lietuvišką Draugystę „Birutę“, bet ir tojė, nors tikrai lietuviška, ne išleidinėjo laikraščio „Aušros“. Bandyta buvo sutverti lietuvišką panašią paminėtą p. Hertmanowiczio, draugystę, bet nepasisekė dėl nepriėmimo Prūsų valdžios.

Apskritai straipsniuose p. Hertmanowiczio klaidų neperdaug, kas turėtų rodyti, kad autorius netik mažai susipažinęs su tuom, apie ką rašo, bet neskaito nė lietuviškų raštų. Autorius mokina „Zgodos“ skaitytojus, jog vienodum lietuviškuose raštuose dar nėra. Teisybė, yra dar tas ne vienodumas, bet čia skirtumai neteip žinomi kaip, paveikslas, tarp rašybos Krievijos akademijos užgirtos ir vartojamos Varšavos laikraščiuose. Skirtumai toki kaip lietuviškuose raštuose yra veik visose kalbose.

Redakcijos atsakymai. Šl. Iš „Ziopllo“ nieko negalima padaryti. Perzengti per daug estetiškai įstatai ir pats išvedimas silpnas. Perskaityti Tamistai panašius tematus apdirbtus prancūziškų raštininkų, paveikslas Daudeto, o pamatys pats, koks didelis yra skirtumas.

WATEN STAUGHTON. Rašto negalima suprasti, todėl iš jo negalima pasinaudoti. Jeigu kunigas už šliužą brangi laikraują, žmonės juk gali kreiptis prie sudžios. Rašinėjimas apie didesnius ar mažesnius mokesčius ne jokiu vaisyu neįsduos, jeigu žmonės negali be kunigo apsieiti.

LYNNO VARGŠŲ. Žinutė jau tilpo per teimame num., užtai nėra reikalo antru kartu apie tą patį dalyką rašyti. Netilps.

ANTANŲ SAKALIU. Jei tamistai nukrito pirštą pabrėžti, tai kreiptis prie gero advokato, o tas paaiškys ką tolesniai daryti. Tikime, kad fabrikantas bus nubaustas ir turės tamistai nors kiek grąžinti už kuno suzeidimą. Jei gu norite, kad pagarsintume

laikraštį, tai turite prisistie raštą su paliudijimu žinomų ypatų, ant vieno rašto užsitikėti negalima.

Vietinės žinios.

— Per pereitą savaitę pasimirė Chicagoje iš viso 498 ypatos, 14 ypatų daugiau negu užpereitą savaitę ir 109 ypatos daugiau negu tame laike pereitų metų. Iš paduotojo skaitliaus buvo: 230 vyriškos lyties ir 268 moteriškos. Daugiausiai žmonių mirė nuo plaučių uždegimo ir džiuvos.

— 16 d. šio m. atliko policija vagių šauką. Name 337 Orleans st. atrado, įsiveržė į namą, policijantai, pavogti daiktų ant \$1500 vertės. Iš viso sarestavo šešias ypatas. Kaip rodos, daiktai yra daugiausiai pavogti nuo A. Goldstein 239 Wells st. ir P. J. Kahl, 429 Wells st.

— Pereitą pnedelį subankrutijo čia Lincoln bankas ant 52 avenue ir W. 25 gatvės. Depozitų buvo banke apie \$90,000.

Pereitą utarninką užsidedė čia namas „New York Life“ ant kampo La Salle ir Monroe gatvių. Žmonių nesudė. Nuostolių apskaito ant \$50,000.

APGARSINIMAI.

Lotinų priežiūros.

„Proga turi plaukus ant kaktos, bet plika ant pakaušio“. Jeigu tamista ją pasigausi, ateinant, tai galėsi ją palaikyti, jeigu gi praleisi progą, tai niekados ją nepasigausi. Tas pats yra su li. ga. Jeigu ant pirmo ligos apšviestumo jai užstosi kelias, pergalėsi ją; vienok jeigu ant pirmų ligos apšviestimų netėmsys, nepaisys, ligi į gaus šaknis į jūsų organizmą. Nepraleiki tamista progos, pasinaudok iš progos. Kaip veiki tamista pajausi, kad organizmas neveikia atsakančiai, vartok Trinerį Amerikoniskąj Elyxirą Karčiojo Vyno. Vaistas tuojaus atitaisys organizmą, pageris apetitą, praeis nerviškumą, išbalimą ir gelsvumą veido, negromuliojimą, daugeli atsitikimų galvos skaudėjimo ir neveikimo žarnų. Gaunamas aptiekose. Kiekvienam, kuris prisis 10c stempas, prisijusime dalių mėnesinį kalendorių. Juozapą Trinerį, 799 So. Ashland ave. Chicago, Ill.

Draugysčių Reikalai.

Teatras Teatras!
Chicago, Ill. Spokimas Drates šventos Franciszkas bus parengtas teatras, Ne. delojo, 80 d. Grudžio (Dec) 1906, New School salėje, kampos Honore ir 4900 ul. Rus tai antpas didelis teatras po vardu Bolejus stonole. Veiklas prikaitytas prie šv. Kaledo ir ant teatro bus matoma gyvi paveikslai iš laiko gyvenimo Christaus. Uat verta kiekvienam ta grafi teatre pamatyti, ypatinai parodykite vaikams ta perstatyma, kas jiems labiausiai, negu dvasias dovana. Teatras prasidės 6 val. vakare, ale atsidarys 5 val. Sedynis prekes: 1 sedynės po 50c; 11 po 35c; o kitos po 25c. Po perstatymui balius, ant kurio griež labai patiki musika net las Rymo, kurios da niekas negirdėjo, ir gal nekad neįsiga. Užkviesta visų lietuvių ir lietuvių. Komitetas.

Didelis Balius.
122 Market st., Philadelphia, Pa.
Pajieskau savo broliu Antano ir Juozapo Rimkevicius, abudu Kauno gub., Raseinu apsk., Sialiu parap., Kilpinio sodžiaus. Antanas Rinkevicius, Leviskio sodžiaus, Jie pats ar kas kitas teikis duoti žinia adresu: Felikas Kampikivics, 287 45th Place, Chicago, Ill.

Pajieskau savo draugo Pizno Naskelio, Sasaku kaimo, Sauneko parap., Paerliu vals., Vilkavickio apsk., Sevalku gub. Pirmiau gyvenio Mahanoy, City, paskui persikele į Illinois State. Teikis atsisaukti žnia adresu: Antanas Lucas, Sherman, Ill.

Pajieskau savo broliu Juozapo ir Antano Sungailu, Vitogolio kaimo, Kaltenau vals., Raseinu parap., Kauno gub. Abudu tenoti ir apskai Amerikioje.

sokiū geriausiu gyvenimui ant kita baltu negalima vieni žinti.

Su paduotojo Komitetas.

Metinis susirinkimas.
Wilmerding, Pa., Lietuvos Suno Draugystės 6. Sausio 1907 m. atsisbus metinis susirinkimas, ant kurio bus labai daug svarbių reikalų. Todel visi Draugystės nariai neabotinal teikties pributi.

Susirinkimas prasidės 3 val. po pietu, saleje „Kamlingham“.

saraiat negaliojanti delf kokios nors svarbios prieizastis, pributi ant visus pamineto susirinkimo, teikties pranezti apie tai Drates Komiteto. Nepributi apie tie nieko nepranezti apie tie save Draugystei, bus skaitomi kaip ne norioti prie Draugystės pributi.

Su pagarbta Komitetas.

Balius! Balius!
Sav. Andriejaus Draugystė, New Britain, Conn. parego dideli baliu, kuri atsisbus 20 d. Grudžio (Dec) 1906 m., saleje Turner, Arch st.

Visus lietuvius ir lietuvių, vietinius ir gyvenacius apietelkeje užprasome atsilankyti ant mūsų balius ir draugieskai su mumis pasilinksmyti. Inzanga: vyrams 25c. moterims ir merginoms dovana.

Komitetas.

Draugystė Dovydo Karaliaus M. ir G.
Pranezme visiems lietuviams, jei kurie noreti prisizasyti prie minetos Draugystės, jog nuo dabar insiojima numaido ant puses, t. y. nuo 18—20 metu \$1.50, nuo 20—25 \$2.25, nuo 25—40 \$4.00.

Su guodone Komitetas.

Aukos reikalams revoliucijinio judėjimo Maskolijoj.
AUKOS PRISIUSTOS DUDAI.
Iz Soranton, Pa. J. Vilkas \$1.00; K. Keturakis, A. Bernotas, S. Pipras, P. Spudis po 50c; J. Juodukas \$50. A. Bernotas 30c; J. Spudis, K. Gustalis, J. Macijauskas, P. Czeskas, J. Masia, S. Parauskas, A. Meikaukas, M. Szalensis, M. Vilkas, M. Spudis, M. Keturakis, M. Spudis, M. Bendinis, J. Juodis, A. Valentinavicius, M. Vilkas, J. Jodiskas, K. Reklavicius, J. Juodis, J. Gibas, J. Giezgas, M. Gibas po 25c; Matesius \$100. Vizo \$9.40.

Suaukatos per J. Vilko vestuves, skyrto L. S. D. P.

Iz Springfield, Ill. J. Molys \$1.00; V. Czeranaukas, T. Galinis, V. Burba, J. Zvingilis, V. Zvingilis, J. Zvingilis, J. Raulynaitis, J. Gugas, A. Kiemeaukas, M. Steynas, K. Domineaukas, K. Lagunas, J. Grigaliavicius po 50c; J. Brunzga, Solv. Katkavicius, A. Katkavicius, J. Sedkavicius, J. Marjonaitis, J. Karasas, L. Jonikas, E. Jaskavicius, J. Tunyba, B. Lagunas, V. Skerstonas po 25c; K. Szizka 20c. Vizo labo \$10.45.

Aukos surinktos, per drg. J. Diteniu: J. Gugas, A. Anelionis, S. Satejus, J. Meizalis, A. Virkaseja, J. Dailius, A. Pranevicius, V. Judaitis po 50c.

Vizo labo \$4.00.

Ant liežuvi už svetaine ir perelintima atsiėmė \$1.12; Pasigata iz viso \$18.33.

Aukos surinktos labui revoliucijoj Lapkricio 25 d. laike prakabiu. Skiriamos L. S. D. P.

Iz Baltimore, Md. K. Mikolaitis \$1.00; P. Ruzpulis 50c; J. Juozapaitis, P. Remekis, J. Juraitis, P. Kulis, N. Alkevicius, M. Maczulionaitis, M. Mikolaitis, P. Virzilas, A. Maczulionis, T. Margalaitis po 25c.

Vizo \$6.25.

Uzdangus pristatomo kasutus, lieka \$4.18. Skiriamos L. S. D. P.

Pajieskojimai.
Pajieskau savo broliu, Vladislavo Bagdono, Kauno gub., Klubuko kaimo. Gyveno Kensington, Ill. Turis labai svarbiu reikala; kas priduos jo adressa gau \$1.00.

Franciskus Bagdonas 11812 Front st. Kensington, Ill.

Pajieskau savo pusbrolu Jono ir Jurgo Lukzui iz Paryžiaus, Saboziaus parapijos, Vilmersges pavieto, Kauno gubernijos. Pirm 2 metu gyvenio Philadelphiaje, Pa. Jie pats ar kas kitas teikis duoti žinia adresu: P. Rapsys, Box 28, Ava, Ohio.

Pajieskau savo tevo Mikolo Latono, apie 60 metu amiaus. Kauno gub., Paveodis pav., Pakruojio vol. Mellunu sodžiaus. Aple 15 metu ksp Amerikioje. Turiu labai svarbiu reikala. Jis pats ar kas kitas teikis duoti žinia adresu: Aleksandra Latina 10609 Curtis ave. Roseland-Chicago, Ill.

Pajieskau savo pusbrolu Antano ir Juozapo Rimkevicius, abudu Kauno gub., Raseinu apsk., Sialiu parap., Kilpinio sodžiaus. Antanas Rinkevicius, Leviskio sodžiaus, Jie pats ar kas kitas teikis duoti žinia adresu: Felikas Kampikivics, 287 45th Place, Chicago, Ill.

Pajieskau savo draugo Pizno Naskelio, Sasaku kaimo, Sauneko parap., Paerliu vals., Vilkavickio apsk., Sevalku gub. Pirmiau gyvenio Mahanoy, City, paskui persikele į Illinois State. Teikis atsisaukti žnia adresu: Antanas Lucas, Sherman, Ill.

Pajieskau savo broliu Juozapo ir Antano Sungailu, Vitogolio kaimo, Kaltenau vals., Raseinu parap., Kauno gub. Abudu tenoti ir apskai Amerikioje.

Jie pats arba kurie aple juos žino, teikies pranezti tikrai jo aserai, zniu adresu: Ona Sungailute (po vyru Butgintene) 34 R. E. Ave., Bridgeport, Conn.

Pajieskau savo savigerio Mikolo Grubo, Lukaitinio sodžiaus, Namiesorio parapijos, Raseinu apsk., Kauno gub. teipgi pusbrolu Mateuszu Bacezuliu, Dievaliskio sodžiaus, Krakio parap., Kauno apskriscio. Pirm 2 metu gyvenio Chicago, Ill. Jie pats ar kas kitas teikis duoti žinia adresu: Frank Stokius, 1348 Cariton st. Philadelphia, Pa.

Pajieskau savo broliu Jurgio ir Vincento Valukaisiu, Ratkuna sodžiaus, Grudiziu valsiazis, Sialiu apskriscio, Kauno gub., 3 meta Amerikioj, pirmiau gyvenio Chicago, Ill. ant Canal st. Szirdingal mieldu atsisaukti patiens arba teikies pranezti apie juodu kam nors iz jo draugu, zniu adresu: Antanas Valukas, Box 505, Westville, Ill.

Pajieskau broliu Motiejau Alikonio, pirmiau gyvenio Elmare-Bakerton, Pa. Svy pavasari iz ten neduon kam izvaziav. Jis pats ar kas kitas teikis duoti žinia adresu: Jos. Alikonis, L. B. 165, Johnston City, Ill.

Pajieskau savo dedui: Antano, Jono, Vincento ir Mateuszu Prataszu. Du iz ju gyvenio Rumford, Falls, o kiti du Bostone, Mass. Jeigu kas žino apie juos arba jie pats, teikis duoti žinia adresu: Zigmuntas Vasniauskis, 931 33rd st. Chicago, Ill.

XII 28 06.

Pajieskau savo dedas Kazimiero Rutkausko ir Motiejau Rutkausko. Kazimieras gyvenis 33 metai Amerikioj. Atvaziavus dirbo prie bekliriu Berton hiarbor, Mich. Abudu Stepauskiu kaimo, Mariampoles pav., Suvalku gub. Jie pats ar kas kitas teikis duoti žinia adresu: A. Luabakis, 48 Park Ave., Kansas City, Kas.

Pajieskau Simono Adomaičio, Daugelaitiu kaimo, Mesakuciu valsiazis, Sialiu apskriscio, 3 metai Amerikioj. Teikies pranezti arba atsisauk zniu adresu: St. Marcinus, National Hotel, E. St. Louis, Ill.

Ona Abakaitė pajieskau savo broliu Antano Abako, Ziliu kaimo, Papias parapijos, Sialiu pavieto, Kauno gub. Aple 18 metu gyvenio Amerikioj; pirmiau gyvenio Shenectady, N. Y., potama Chicago, Ill. Jei kas apie jį žino, teikies pranezti atvaziavus iz Lietuvos jo aserai žnia adresu: 894 So. Canal st. Chicago, Ill.

Pajieskau savo draugu, Jono Melo ir Juozo Simkuso, Kauno gub., Sialiu parap., Zagares parapijos. Jie pats ar kas kitas, teikis duoti žinia adresu: Alex Prania, Box 277, Indian Harbor, Ind.

Pajieskau savo broliu Antano Raskio, Liebekio sodžiaus, Nemanczu parapijos, Skaudvilio vol, Raseinu apskriscio, Kauno gub. 8 metai gyvenio S. Chicago, Ill. Jis pats ar kas kitas teikis duoti žinia adresu: Motiejus Raskis, 1188 So. Western Ave. Chicago, Ill.

Pajieskau savo draugo Antano Navicko, miestelio Varnio, Teisju apskriscio, Kauno gub. Jis pats ar kas kitas teikis duoti žinia adresu: Frank Motuzas, Box 11, Primrose, Pa.

Pajieskau savo draugo, Adolfo Montorymo, (Kazlauskio), Kauno gub., Sialiu parap., iz m.lio. Pasvintinio. Gyveno ligai Joniskyje; 2 mėnesiu algai izvaziavo į Ameriką, ketino vaziuoti į Chicago. Jis pats ar kas kitas teikis duoti žinia adresu: Leonas Krasyzewy'us 953 34 Place Chicago, Ill.

Reikalingi kraunčiai.
Kontrolė reikalinga kraunčiai, belestori, operliuru, antiranikiu, (finisher), proserui, teipgi merginu arba moteriu prie vyrišku draubiu. Užmokestis geras, darbas per latus meta; norintieji gauti darba arba informacijas, atsisaukite zniu adresu: Krivalis, 66 Ave. A. New York.

Reikalingas geras lietuvis baristas.
skutys. Darbas ant visados ir mokeskis gera. Atsisaukti adresu: J. Jankauskis 4539 So. Hermitage Ave. Chicago, Ill.

Reikalinga mergina prie namu darbo prie 3 moniu. J. Rashinski 8218 So. Morgan st. Chicago.

Ant išrandavojimo geras štoras po nr. 928 33rd street, prie pat lietuviškos bažnyčios. Dasižinkite „Lietuvos“ redakcijoj.
Ant išrandavojimo geras duonkepnyz oris su gyvenamaisa ruimais, 2711 So. Halsted st. Rada \$30.00 ant menseio. Dasižinkite daugiau pas: D. J. Burke 3303 So. Halsted st. Chicago, Ill.

Lietuviškos Teatras.
Mokaus teatro kompanija-parengė dailiausi lietuviška teatra. Teatras bus rodomas 28 d. Grudžio, Columbia alej, Town of Lake, kerte 28 ir Paulina ave. Pradžia 7:30 val. vakare. Užprasau kiekvienas lietuvi lietuvalte ant b dailaus teatro atilankyti. Inzanga ypatai 25c. H. Mockus Theatrical Co.

Pranezimas.
Praneziam savo tautieciams lietuviams, jog mes, keletas lietuviu susitarime įsiekoti sau farmas. Apvaliavimo piecliai ir nusipirkimo farmas su triobomis, sodais ir kitais reikalingais padariais, teip pigiai, kad net nusistebi, jei pasakli tikra preke ir netiki kad Amerikoj gali užtikti laime. Reikia tik patiens įsiekoti ir neabotinali kokiems nors agentams, kurie nuvestu iš kores bales, smilynus arba girias ir apgauna mus lietuvius. Oras čia labai sveikas, diema trumpa ir nera dideliu splegiu, vanduo sveikas, grieslos garuolynai, diema derlinga ir viskas gerai užauga. Linkedamas gero del tautiecių ir norėdams kad apsigyventu ozion daugiau lietuviu, vardin būt linksmesni gyvenimais, visiems tautieciams. Norintieji pirkti farmą, galit kreiptis ypatingai arba per laiszką pridėdami 2c. marcia, oaz pasiekimui apie viska plačiau ir tikiau jog kiekvienam ten patika.

Az izvaziuosiu ant savo farmos 1 d. Vasario (February), todel lig to laiko adresuokite: Joseph Gedvill 163 W 18th st., Chicago, Ill.

Pigiai ant pardavimo Farmas.
100 akriu didumo, 60 akriu ariamos žemes ir 30 akriu girios ir ganyklu. 40 akriu apasla rugiais. Triobos naujos, 3 karves, 2 kiaules, 2 arkliai, 4 vištos, vedimai, stijos, bonderis, maslineris ir visoki reikalingi ukiai ir kiti; 4 mylios nuo didelio miestelio Stevens Point, Wis., su 10,000 gyvenotoju. Ta uki verta \$1,000, parsiduoda ant \$2,500.

Atsisaukiant indeks už 2c. markute. Adresas: John Snider, arba Peter Valozulaitis; Sterens Point, Wis. R. F. D. No. 6.

GRAZIOS LAISZKAMS POPIEROS ANT KALEDU.
Naujos grazios laiszkams popieros, tyčia parengtos ant Kaledu, su giesme „Gul zia diena jau ant zieno“ yra gaunamos „Lietuvos“ redakcijoj, kuriu numerai ir prekes izsiokios: No. 6342. Aukos kvietkos, abrozelsi madyzio Jezaus ir dvi raudonos sveikinas; viena popiera su kopertu 10c

No. 6343. Tokios pat kvietkos ir raudonos, tik vietoje abrozelsi ruzin szakele 10c

No. 6344. Tokia pat popiera kasp No. 6343, bet abrozelsi, rubai ir kvietku žiedai, izskioti rubikais 15c

No. 6345. Gražiausia popiera ant kurio yra rauda laikanti grazia kvietkos szakele, ant apatinio kampo kita gaili kvietkos, ir ant virsutinio kampo Jezus maitys ant szieno tarp aniuolu 20c

Viras parodytos prekes yra už viena arkuszu su kopertu. Sigdamai pinigų, adresuokite A. Olizkevici

Sta. 60. Chicago, Ill.

OFFICIAL PUBLICATION
Annual Statement of the BANKERS SURETY COMPANY of Cleveland in the State of Ohio, on the 31st day of December, 1905, made to the Insurance Superintendent of the State of Illinois, pursuant to law.

Capital.
Amount of Capital Stock paid up in cash \$500,000.00

Income.
Premiums received during the year 1905 \$2,437,711.00
Interest and dividends 24,407.58
Profits from sale or maturity of ledger 4,428.35
Assets over book value 1,973.22
Amount received from all other sources 2,900.28
Total Income \$2,470,520.13

Expenditures.
Losses paid during the year 112,711.73
Investigation and adjustment of claims 4,428.35
Commission or brokerage 31,735.47
Salaries, fees and all other charges of officers, clerks, agents and employees 40,774.28
Rents paid during the year 1,239.96
All other taxes, licenses and insurance department fees 8,099.17
Amount of all other expenditures 30,421.16
Total expenditures \$222,432.62

Ledger Assets.
Mortgage loans on real estate 75,492.00
Loans on collateral security 39,876.00
Book value of bonds and stocks 436,917.81
Cash on hand and in bank 76,046.54
Bills receivable 4,802.12
Other ledger assets 1,436.10
Total Ledger Assets \$630,571.61

Non-Ledger Assets.
Interest accrued 8,316.67
Other non-ledger assets 10,000.00
Gross Premiums in course of collection 44,370.12
Gross Assets \$692,727.72

Deduct Assets not Admitted.
Depreciation from book value of real estate, bonds and stocks 13,818.51
Gross Premiums in course of collection written prior to Oct. 1, 1905 13,562.30
Other unadmitted assets 1,436.16
Total 28,817.47
Total Admitted Assets \$663,910.25

Liabilities.
Net amount of unpaid losses 41,410.33
Total unearned premiums 72,905.94
Commission and brokerage 31,735.47
All other liabilities 137,587.61
Total liabilities \$183,639.35

Miscellaneous.
Total Premiums received during the year in Illinois \$2,374,131.00
Total losses incurred during the year in Illinois 11,239.96
Geo. H. Olmsted, Vice-President.
P. W. Harvey, Secretary.
Subscribed and sworn to before me this 13th day of January, 1906.
C. C. Lowe, Notary Public.

Antanas Krizschunas,
pirmos klases saliusius.
Sialtas alus, gardi areika. kvėpentai Havanos cigarai.
1100 So. Leavitt st., Chicago, Ill.
Teleph., Canal 177.

Dvi naujos knygos.

Pirma: Puiki istorija apie dukterį Filipo de Melio.

Antra: Namelis Pastelinko.

Namelis Pastelinko labai puiki istorija, pirmąjį išleidimą pardavo po \$1.00 dabar parduodam už 50c. Ant antrą dviejų knygelių vius pardavęj imdami didesniais skaitliu juos gausa dideli nuosimti.

Rasdydami pas mane uždekit sekanti adresai:

T. P. Kryžnauskas,
L. Box 62 arba 9-11-174 W. Cherry st. Shenandoah, Pa.

Knygu Katalogas.

35 Gyvenimo Vaidinimai sudėdinti iš 80

